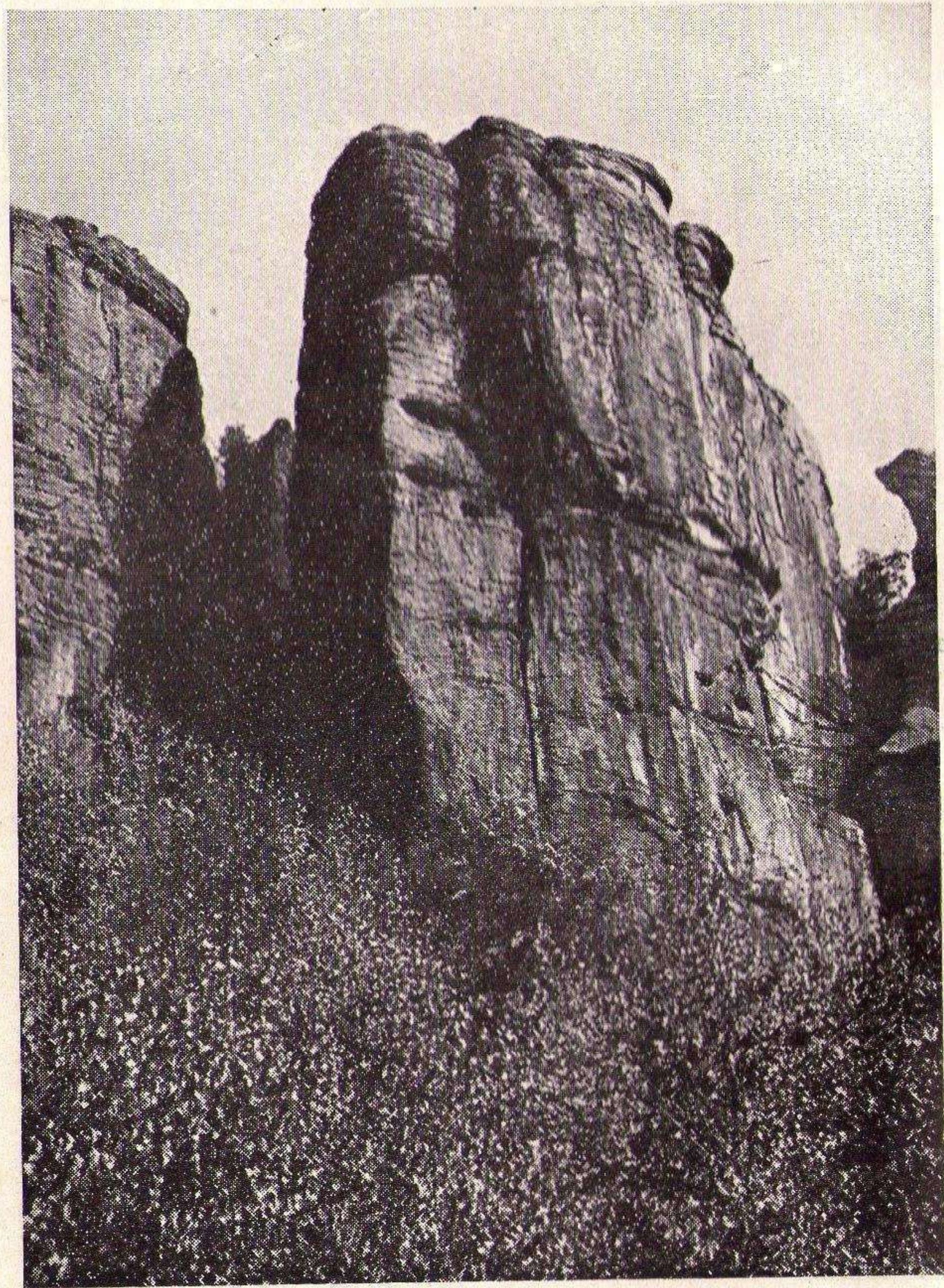

SKALNÍ VĚŽE NA MUŽSKÉM

HLÁSKA
Nejedlova cesta

ÚVOD A VYSVĚTLIVKY

Na myšlenku, vypracovati horolezeckého průvodce ve skalách na Mužském, přivedl mne tragicky zesnulý předseda K.A.Čs., přítel J. Janeba. Dokončil tehdy právě svého průvodce po Prachovských skalách a uvítal mé rozhodnutí pokračovati v jeho práci a prozkoumati a vypracovati další krásnou a zajímavou skalní oblast v Českém Ráji. Věděl jsem, že do skal na Mužském často zajížděli lezci němečtí ze Sudet i z Říše, zvláště ze Saska. Ti také zlezli četné věže a na některých uložili vrcholové knížky s popisy cest. Jejich průzkumná činnost počíná již v r. 1927, takže čeští lezci, kteří sem přišli teprve v r. 1934, našli četné věže pojmenovány německými názvy. Při označování věží našimi jmény bylo dbáno v první řadě toho, zda ta či ona věž nemá již staré pojmenování, dané jí domácími lidmi. V případech, kdy německé pojmenování zvláště »sedělo«, bylo prostě přeloženo do češtiny. Ostatní jména byla dána věžím obyčejně tím, kdo první provedl na ně výstup.

Římské číslice za pojmenováním cesty značí obtížnost výstupu. (Od I. až do VII.) Tam, kde názor několika lezců na stupeň obtížnosti se různil, udáváme obtížnost přibližně, na př.: V.-VI. *Tyto číslice udávají obtížnost s hlediska čistě technického.* Požadavky, které ta či ona cesta klade na sílu, opatrnost neb chladnokrevnost lezce, jsou vyjádřeny ještě dalšími poznámkami, jako: »namáhavé«, »lámavá skála«, »exponované«.

Datum a jména před popisem cesty značí den, prvolezce a účastníky prvního výstupu vůbec. Jména a datum na konci popisu první výstup českých lezců.

Skály na Mužském vynikají krásnými a zajímavými výstupy, nedosahují však té výše, jako věže na Hruboskalsku, v Adršpachu, nebo v Saském Švýcarsku. Jest proto nutno *posuzovati ještě číslice, udávající obtížnost, s ohledem na délku cesty.* To znamená, že mnohé cesty, označené na př. číslem VI., by vlastně měly býti klasifikovány pro kromobyčejnou obtížnost číslem vyšším, t. j. VII. Jsou-li přesto označeny jako VI., jest to proto, že věž jest poměrně malá a cesta na ni krátká. V celkovém plánu zaznamenány a číslovány jsou také některé věže, které nebyly dosud zlezeny. Tyto věže, pakliže již jsou v mapě zakresleny a číslovány, jsou označeny poznámkou: lezecky nezajímavé. Mnoho věží a věžiček, zvláště při okrajových skalách nebylo právě z tohoto důvodu do mapy začíslováno. Každá lezecky zajímavá věž jest na mapě označena číslem, odpovídajícím jejímu označení v textu. Na podrobných situačních pláncích jsou půdorysy věží se šipka-

mi a čísly, označujícími nástupy a popisy jednotlivých cest. Cesty zvláště zajímavé a pěkné jsou označeny hvězdičkou.

Přehlednou mapu, jakož i podrobné situační plánky skupin vypracoval přítel J. Janeba, zatím co práci s popisem věží a cest na ně mi velmi usnadnili přátelé M. Jedlička, Ing. Čabelka, Dr. Mézl a Dr. Jelínek, kteří se mnou hledali cesty a prováděli výstupy na tyto nám dosud neznámé vrcholy.

Při zájezdech do našich četných pískovcových skalních oblastí zjistil jsem, že některé věže jsou částečně nebo úplně zničeny umělými stupy a záchyty. *Děláním umělých záchyťů a stupů nemá s horolezectvím nic společného a nelze je dosti odsouditi.*

Ti, kdož většinou z neznalosti takto skálu porušili, si jistě neuvědomili, že jejich výstup na věž jest úplně bezcenný a že skutečnému lezci zcela zkazí radost z výstupu na takto zničenou věž. Jest prvním a základním zákonem lezeckým, že věž může býti zlezena jedině vlastní silou a obratností lezce bez použití umělých pomůcek. Každé porušení skály jen proto, aby se výstup na ni usnadnil, je naprosto nesportovním a z lezeckého stanoviska nepoctivým počínáním. Podle všeobecně uznávaných zásad lezeckého sportu jest dále bezcenný výstup na věž: pomocí t. zv. lanového mostu, přehozením lana a vyšplháním po něm na vrchol, dále výstup, kdy lezec vystoupí na vrchol obtížnou cestou, jsa s vrcholu zajištěn a případně přitažen kamarádem, který na věž vystoupil jinou, lehčí cestou. Stejně nemá ce-

ny dosáhnouti vrcholu přeskokem s okrajových skal, které někdy bývají dosti blízko věže.

Co se týče používání jisticích kruhů, platí v první řadě zásada, že smí býti použity k zajištění lezce nebo k tomu, aby se u nich »postavilo«. Nikdy však k tomu, aby se po nich lezlo jakožto po umělých stupech a chytech. Jisticí kruhy zatloukla parta, která provedla první výstup. Kruhy, které tam zatloukla, stačily jí plně k zajištění. Jest proto nesprávné přidávati k nim další, protože věž má býti zdolána za stejných podmínek, jaké měl ten, kdo provedl první výstup. Kdo se bojí podniknouti výstup bez zatloukání dalších kruhů, má jíti na cestu lehčí; protože každý další přidaný kruh neslouží ani tak k zajištění, jako ku podpoře vlastní morální či technické nedostatečnosti. Učiní tudíž takový lezec nejlépe, podniká-li lehčí výstupy, pilně cvičí a jednoho dne zdolá pak věž poctivě bez zbytečného znešvařování skály dalšími kruhy. Jest přece starým horolezeckým pravidlem, že každá cesta na věž jest tím pěknější, čím méně jest na ní železa. Toto pravidlo však si vykládají někteří ješitní lezci zcela nesprávně. Jdou totiž na již zlezenou cestu a vybírají odtud kruhy, aby prokázali, oč jsou technicky lepší a jak dovedou více riskovat. Zapomínají ve své domýšlivosti, že ten, kdo cestu první dělal, měl docela jiné a těžší podmínky, nežli oni, kteří již jen opakují známou cestu.

Úmyslně uvedl jsem zde aiespoň zhruba několik věcí, které poctivý lezec *nikdy nedělá*. Chceme zajisté všichni, aby naše skály zůstaly neporušeny i pro ty, kteří přijdou po nás, aby se zde

připravovali a vyškolili na dobré horolezce. Co se týče jištění se strany, čili t. zv. »švebe«, jest oprávněno do té doby, než lezec dosáhne první možnosti zajištění na skále, t. j. kruhu, hrotu, »hodin« atp. Jest hojně používáno německými lezci, kteří mají v pískovcovém lezeckví již více než padesátiletou tradici. Mluvě o jištění se strany, známý horolezec A. H. Nitsche praví: »Povinnost zajistiti se tak, jak jest to za daných poměrů možno máme nejen k sobě, ale i k svým příbuzným a k svému národu. Připravujeme se pro daleko vyšší úkoly v horách, musíme proto snížití pokud možno risiko ve cvičných skalách.« Horolezeckví jest ještě stále exklusivním sportem, který jen po svědomité přípravě a ne každému poskytne nezapomenutelné zážitky. Doufám proto, že tento průvodce otevře nové pole působnosti s vynikajícími výstupy a tím získá další nadšence pro krásný lezecký sport. Tím spíše, že přispěje k poznání dalšího zajímavého kraje naší krásné vlasti.

R. O. BAUŠE.

VYSVĚTLIVKY

NĚKTERÝCH LEZECKÝCH NÁZVŮ.

Předskali jest mohutný, k vlastní věži přilehlý skalní blok, svými rozměry daleko převyšující normální balvan.

Hodiny jsou útvar, zhusta se v pískovci vyskytující. Jest to jakýsi sloupek, spojující hořejší a dolejší část dutiny ve stěně. Tvarem podobají se kdysi používaným pískovým hodinám, odtud jejich jméno.

Smyčka jest asi 2.50 m nebo ještě delší kus lana, uvázaný na uzel a s karabinou používaný k zajištění lezce u »hodin«, skalního výstupku či hrotu.

Uzel jest smyčka, používaná rovněž k zajištění lezce v zářezích neb úzkých spárách. Uzel smyčky zasekne se do spáry tak, aby pevně »seděl« a aby ho bylo lze vytrhnouti jedině tahem vzhůru. Smyčka s karabinou pak visí ze spáry ven.

»Postavení« či »stavění« znamená lezení s podporou druhého lezce, který tak umožní prvolezci překonati krajně obtížný nebo nezlezitelný úsek cesty na věž. »Sokolík« jest ručkování podél vertikální spáry, při němž nohy vzpírají proti směru tahu rukou. Jištění »postranní« nebo »se strany« jest jištění prvolezce s okrajové skály nebo stromu u věže stojících.

VYSVĚTLIVKY ZKRATEK.

K.A.Čs.	Klub alpistů československých
K.Čs.T.	Klub československých turistů
D.A.V.	Deutscher Alpen Verein
K.K.K.	Kletter Klub Kesseltürmer
K.V.F.	Kletter Vereinigung Felsenbrüder
K.V.T.	Kletter Vereinigung Teufelstürmer
K.V.R.	Kletter Vereinigung Rohnspitzler
S.B.B.	Sächsischer Bergsteiger Bund
S.B.K.V.	Sächsisch-Böhmische Kletter Vereinigung
T.C.B.16.	Touristen Club Bergfreunde 1916.
N.F.	Natur Freunde

OBLAST PŘÍHRAZY.

Nejlépeším východiskem do Příhrazských skal i do vzdálenějších oblastí jest pension v Příhrazech, který jest přímo na úpatí skal. Jest tam dobrá možnost ubytování, koupaliště a pro ty, kteří chtějí jenom přespati, jest k dispozici noclehárna K.Čs.T. Stanice dráhy jsou Svijany, odkud asi za 45 min. chůze přes Žďár dorazíme do Příhraz.

Pro výstupy v oblasti Drábských Světniček vystoupíme ve stanici Březina, odkud asi za 25 min. dorazíme do Olšiny na úpatí Drábských Světniček. Zde jest hostinec S. Lebedy. Máme-li obtíže s ubytováním, vystoupíme Budovcovou stezkou na skalní ochoz pod Mužským, kde jest malý pension »Na krásné vyhlídce« (z Olšiny asi 15 min.).

1. SVATODUŠNÍ VĚŽ.

1. * **Jihozápadní stěna IV.** K.V.F. R. Hanke, H. Heilmeier, 31. V. 28. Nastupuje se ze sedla mezi Svatodušní a Malou Křížovou věží asi ve středu jihozápadní stěny na širokou polici, po které přecházíme až skoro k západní hraně. Zde jest 1. kruh, nad který vystoupíme přímo vzhůru poněkud převislou stěnkou ke kolmému, mělkému zářezu. Postupujeme podle něj vzhůru, načež pod vrcholem přejdeme doleva po úzkém, vodorovném zářezu obtížně až na západní hranu. Dosti hladkou hranou pak dosáhneme vrcholu. K.A.Čs. R. O. Bauše, M. Jedlička, F. Zamastil, D. Jedličková, 9. VI. 35.

2. ŠIKMÁ VĚŽ.

2. * **Jihovýchodní cesta III.** K.V.T. dne 3. IV. 28. Nastupuje se ve východní hraně, se které přejdeme po polici v jihovýchodní stěně ke spáře, probíhající středem stěny. Poněkud odtlačující spárou, která však má pevné stupy a chyty, vystoupíme na vrchol. K.A.Č. M. Jedlička, F. Zamastil, R. O. Bauše, D. Jedličková, 9. VI. 35.

3. * **Údolní spára VII.** Namáhavé. K.V.F. H. Heilmeier, R. Hanke, 31. V. 28. Jest to krásná, dlouhá spára, skoro stále převislá, která probíhá středem severozápadní stěny k vrcholu. V dolejší části se zvonovitě rozšiřuje v jeskyni, ke které je možno vystoupiti dvojím způsobem. Buď velmi namáhavě »sokolíkem« podél úzké, hladké trhliny, probíhající od paty věže k jeskyni, anebo zajímavým přechodem od severní hrany. V této mírně převislé hraně nastoupíme a přecházíme doprava v severozápadní odtlačující stěně ke zmíněné jeskyni. Nad ní jest 1. kruh, od kterého vstoupíme do vlastní spáry. Jest převislá a velmi obtížná. Vystupujeme jí až tam, kde se náhle rozšiřuje (v levé straně spáry jsou velké »hodiny« k zajištění) a pokračujeme ke 2. kruhu. Po zdolání poslední převislé části spáry nad 2. kruhem dosáhneme již snadno vrcholu. K.A.Č. Dr. Jelínek, R. O. Bauše, M. Jedlička, 25. V. 40.

3. DOLNÍ VĚŽ.

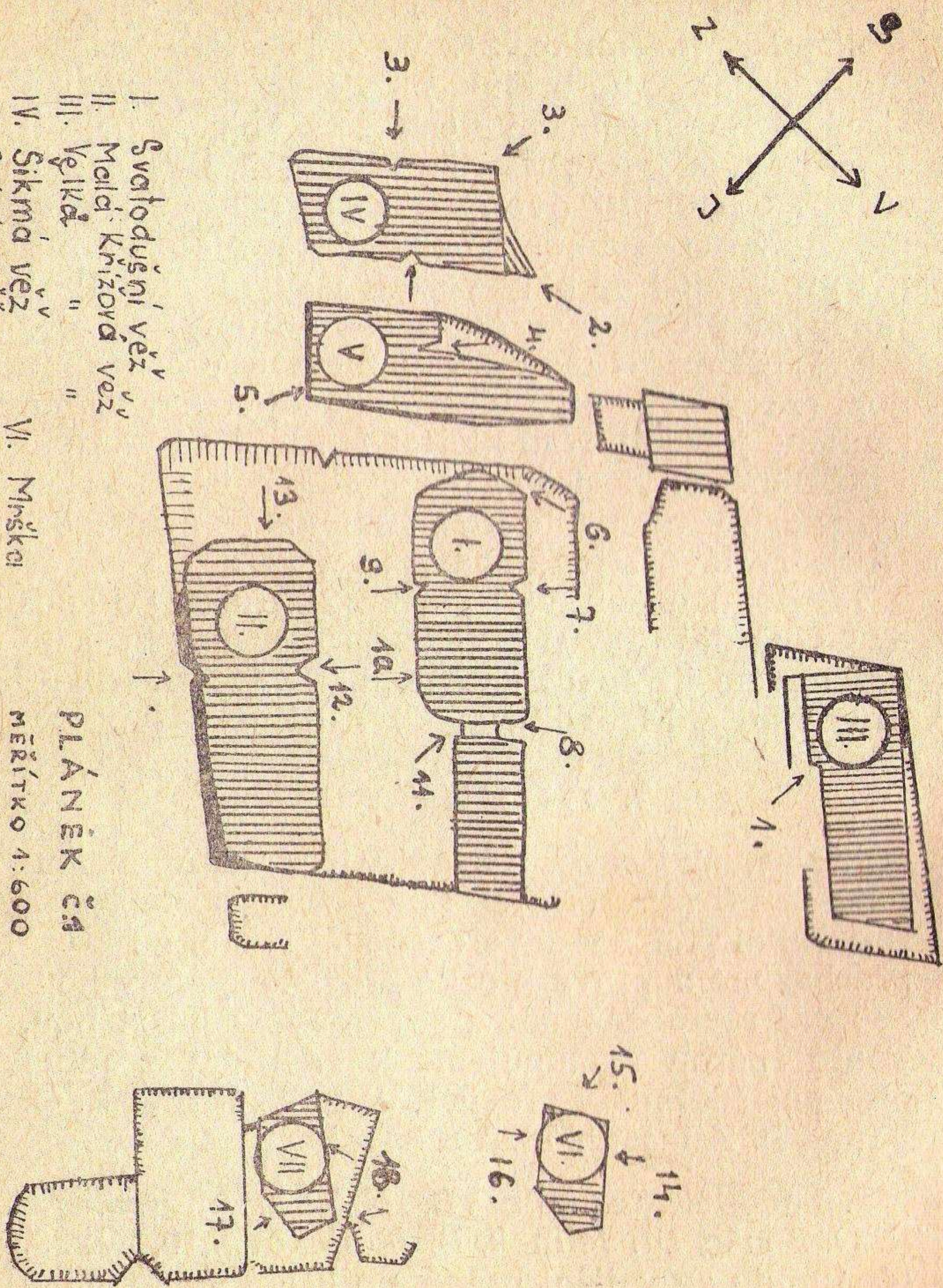
4. **Normální cesta III.** K.V.T. v r. 1928. Nastupuje se při severní hraně na úzkou, postupně se rozšiřující polici v severozápadní stěně, po které přecházíme doprava k úzké převislé spáře v koutě mezi severozápadní a severovýchodní stěnou. Touto spárou vystupujeme k 1. kruhu a odtud přes poslední malý převis k vrcholu. K.A.Č. R. O. Bauše, F. Zamastil, 29. VI. 35.

5. * **Jedličkova cesta VI.** K.A.Čs. M. Jedlička, R. O. Bauše, Dr. Jelínek, D. Jedličková, 10. IV. 39. Nastupuje se v jižní hraně, po které vystoupíme

- I. Svatodušní věž
- II. Malá Křížová věž
- III. Velká " "
- IV. Sikmá věž
- V. Dolní věž

- VI. Mškol
- VII. Rohačka

PLÁNĚK ČA
MĚŘÍTKO 1:600

několik kroků vzhůru (hodiny), načež přecházíme v jihozápadní stěně doleva velmi obtížně po mělčích stupech a chytech až k 1. kruhu. Odtud stále obtížně doprava vzhůru do jeskyně, nad kterou začíná dlouhá spára, probíhající středem jihozápadní stěny. Zde jest 2. kruh, nad kterým vstoupíme do spáry a touto pokračujeme přímo na vrchol.

4. MALÁ KŘÍŽOVÁ VĚŽ.

Byla zlezena skauty z okolí asi v r. 1924. Jest to poměrně nízká věž, ale ve dnech, kdy počasí nedovoluje větších podniků, hodí se dobře ke cvičení, stejně jako Velká Křížová. Na obou věžích jest ještě několik možností cvičných výstupů.

6. Severní hrana I.-II. K.A.Č. M. Jedlička, R. O. Bauše, 5. V. 38. Nastupuje se vlevo od severní hrany. Přes malý převis vstoupíme do krátké spárky a odtud přes několik stupňů v severozápadní stěně k vrcholu.

7. Severovýchodní spára V.-VI. Namáhavé. K.Čs.T. K. Moc, J. Šimon, J. Adam, 29. X. 44. Poněkud převalislu a v dolejší části lámavou spárou přímo na vrchol.

8. Zvonová cesta II. K.A.Č. R. O. Bauše, M. Jedlička, 29. VI. 35. Nastupuje se od severovýchodu do širokého zvonovitého komína, rozdělujícího věž ve dvě. Rozpěrem vystoupíme ke spárce, ve kterou se komín náhle zavírá a tou do velikého okna. Odtud přejdeme doprava k úzkému komínu, kterým vystoupíme na vrchol.

9. Stará cesta I. Skauti v r. 1924. Vede spárkou v levé části jihozápadní stěny k vrcholu.

10. Bříško II.-III. K.A.Č. R. O. Bauše, F. Zamastil, 18. V. 40. Nastupuje se v pravé části jihozápadní stěny. Vystoupíme přímo vzhůru na širokou polici. S této přes odtlačující »bříško« vystoupíme do úzkého komína a pokračujeme jím k vrcholu.

11. Rozpěrná cesta II.-III. K.A.Č. R. O. Bauše, A. Schier, D. Jedličková, 11. VII. 36. Vede rozpěrem od jihozápadu v průchodu probíhajícím Malou Křížovou. Původně široký komín se později zúžuje a končí převisem, přes který vystoupíme na vrchol.

5. VELKÁ KŘÍŽOVÁ VĚŽ.

Rovněž zlezena domácími lidmi.

12. Normální cesta III. Skauti v r. 1924. Nastupuje se do spáry, vedoucí středem severovýchodní stěny, která se rozšiřuje v malou jeskyni. Z jeskyně mírně odtlačující spárkou k vrcholu.

13. Severozápadní stěna III.-IV. Lámavá skála. K.V.R. T. Müller, A. Birkicht, 15. VI. 27. Nastupuje se do severozápadní stěny, kterou vystoupíme na převis a odtud šikmo doprava vzhůru vystoupíme na polici. Doleva vzhůru a přechodem doprava pod vrcholem na výstupek v západní hraně. Odtud na vrchol. K.A.Čs. S. Herčík, J. Urban, 16. V. 48.

řejší části stěny doprava a pod vrcholem mizí. Vystupujeme jím až tam, kde se lomí, načež přejdeme doprava k 1. kruhu. Vpravo od kruhu vystoupíme pak krátkou odtlačující stěnkou obtížně na vrchol. K.A.Čs. M. Jedlička, R. O. Bauše, Ing. Čabelka, 27. V. 39.

8. PŘÍHRAZSKÉ VĚŽE.

Mohutná skupina tří věží v údolíčku, zvaném »v Rohačce«, jejíž nápadný údolní komín jest dobře viditelný od pensionu Příhrazy.

19. * Normální cesta III. K.V.F. M. Hoffman, F. Hage, M. Thieme, 8. IV. 28. Jest to zajímavá dlouhá cesta, která se nastupuje ze sedla mezi okrajovými skalami a jihovýchodní stěnou. Ve výši asi 4 m táhne se ve stěně police s velkými hodinami (smyčka). Vystoupivše k hodinám, přecházíme doprava po mělkých stupech na nižší polici a postupujeme po ní stále doprava až na východní hranu hlavní věže. Ještě dále vpravo jest široký komín, kterým pokračujeme na vrchol severovýchodní věže. Tato věž má vlastně dva vrcholy, oddělené od sebe jakýmsi sedlem. Rozpěrem nad tímto sedlem a překročením na hladkou stěnkou vystoupíme na severozápadní vrchol. Odtud dalším překročením vystoupíme na vrchol údolní věže a přepadem s jižní její strany vstoupíme do severozápadní stěny hlavní věže. Odtud na vrchol. (Vlevo od přepadu vyústuje na vrchol spárka, kterou zakončujeme výstup »Údolním komínem«.) Dvěma překroky a přepadem vlastně hlavní věž obcházíme, takže nastoupivše v jihový-

chodní stěně zakončujeme výstup stěnou severozápadní. K.A.Čs. R. O. Bauše, K. Čabelka, A. Provazníková, 29. IX. 34.

20. Údolní komín III. K.V.F. *F. Hage, M. Hoffmann, M. Thieme*, 28. V. 28. Údolní komín odděluje severovýchodní věž od věže údolní a hlavní, takže k nástupu přijdeme opět ze sedla mezi okrajovými skalami a jihovýchodní stěnou. Projdeme širokým komínem mezi věžemi až nad údolí, načež zahájíme výstup ve zvonovitém komíně a vystupujeme jím až k místu, kde jest ucpán zřícenými balvany a pískem. Odtud přejdeme do komína, který v pravém úhlu k údolnímu komínu probíhá mezi hlavní a údolní věží. Tímto komínem vystupujeme až tam, kde se náhle rozšiřuje, načež spárou v pravé části severozápadní stěny hlavní věže dospějeme k vrcholu. K.A.Č. Dr. Jelínek, Dr. Mézl, 3. VI. 39.

9. ŠVEC.

Malá Jehla pod Příhrazskými věžemi, v hořejší části poněkud mechovatá a lámavá.

21. Normální cesta III.-IV. D.A.V. v roce 1929. Nastupujeme ve středu mírně převislé jihových. stěny, kterou vystoupíme k mělké spárce a vpravo od ní pokračujeme obtížně na širokou polici s jeskyní. Po polici přecházíme doprava až na východní hranu a dále na širokou polici v severových. stěně (smyčka). Odtud vzhůru přes několik stupňů k vrcholu. K.A.Čs. Dr. Mézl, R. O. Bauše, Dr. Jelínek, 15. X. 38.

22. Jihozápadní cesta IV. Šmíd, Vacek, 27. VIII. 44. Zarostlá, lámavá a nelákavá cesta. Nastupuje se v jihových. stěně při západní hraně. Přejdeme na tuto a jihozápadní stěnou přes několik stupňů dosáhneme vrcholu.

10. HLADKÁ VĚŽ.

23. Normální cesta III. D.A.V. *W. Agly, K. Schörm, E. Berger*, 9. IV. 28. Nastupuje se v sedle mezi Hladkou věží a Garottou do spáry, probíhající šikmo doleva vzhůru v jihozápadní stěně. Touto, místy poněkud odtlačující spárou vystoupíme na vrchol. K.A.Čs. R. O. Bauše, Ing. Čabelka, A. Schier, 29. IV. 35.

24. * Šimonova cesta VII. K.Č.T. *Jiří Šimon, K. Moc*, 28. IX. 46. Nastupuje se do spáry v jihozáp. stěně, asi 2 m vzhůru, načež přecházíme doprava po římse (uzel) velmi obtížně až na jižní hranu k 1. kruhu. Odtud pokračujeme k východní hraně a tou po sporých stupech a chytech přímo vzhůru (dvě smyčky) až pod velký převis. Vyhneme se mu doprava přechodem do severových. stěny a vystupujeme až do velikého výklenku, kde jest 2. kruh. Kromobyčejně těžkou spárou (sokolík) dosáhneme pak vrcholu.

11. GAROTTA.

25. Stará cesta II. K.V.F. *E. Berger, K. Schörm, J. Dörfel*, 9. IV. 28. Nastupujeme při jižní hraně, kde přecházíme po polici doprava k úzkému komínu. Vystoupíme jím na balkon v jihových. stě-

ně, odkud můžeme pokračovati dvěma způsoby. Snadnější způsob jest, že vstoupíme do komína, probíhajícího věží od jihových. k severozápadu a vystoupíme jím na vrchol. Zajímavější, ale poněkud obtížnější jest varianta: s balkonu přecházíme pod převis ve vých. hraně a přes tento hladkou, ustupující hranou doleva nad hlavní komín. Rozpěrem na hranách komína dosáhneme pohodlně vrcholu. K.A.Č. R. O. Bauše, Ing. Laibl, 3. VI. 37.

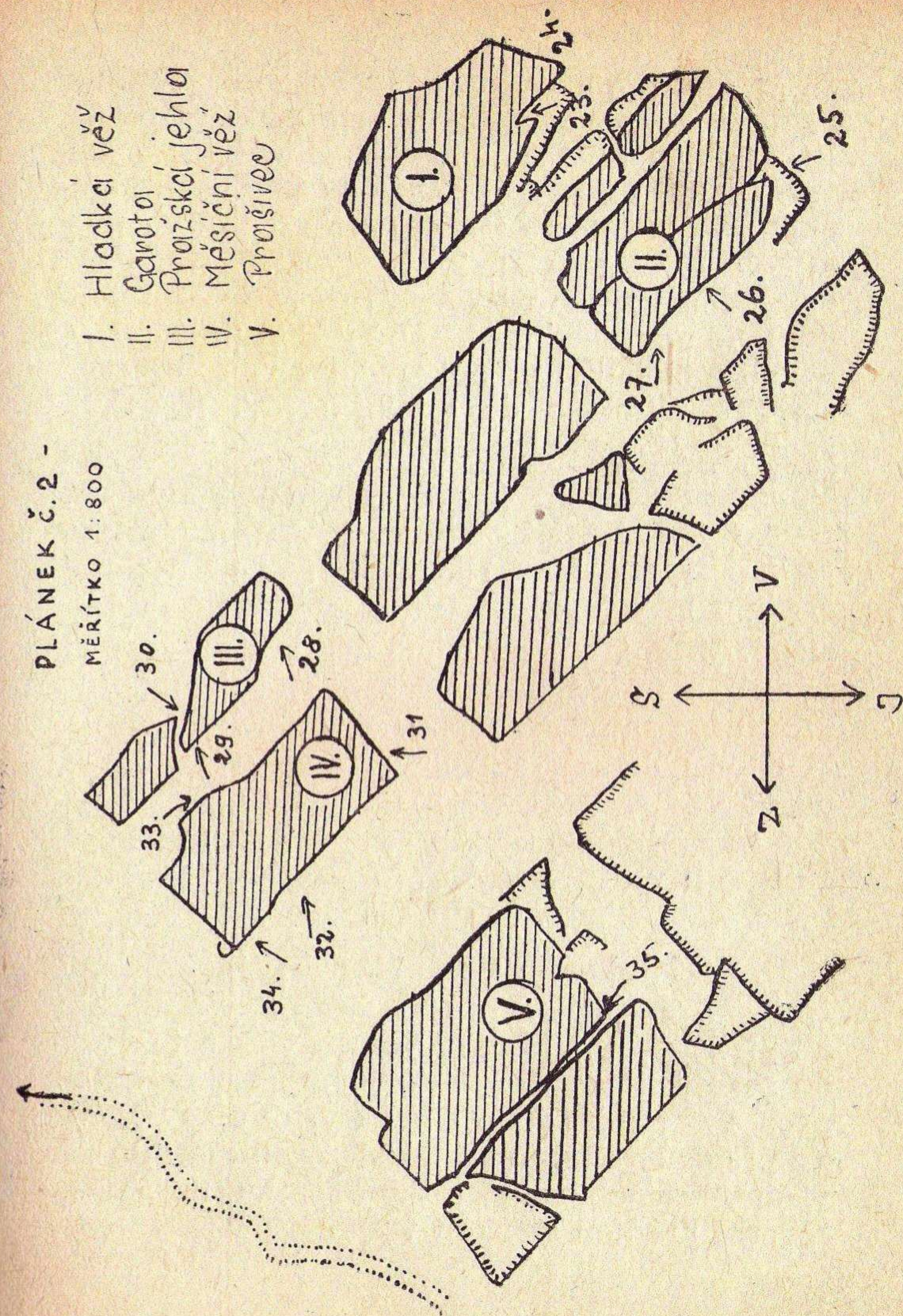
26. Jihozápadní cesta IV.-V. K.A.Č. † J. Smítka s partou, 27. VI. 42. Nastupuje se v jihozápadní stěně asi ve středu věže. Vystoupíme vzhůru k spáře poněkud odtlačující a pokračujeme jí k vrcholu.

27. * Jihozápadní stěna V.-VI. K.A.Č. V. Procházka, L. Vodháněl, † J. Smítka, 27. VI. 42. Nastupuje se v levé části jihozápadní stěny poblíže západní hrany. Vystupujeme stěnou šikmo doprava obtížně vzhůru, načež přejdeme doleva k 1. kruhu, od kterého poněkud vlevo pak pokračujeme na záp. hranu a k vrcholu.

12. PRAŽSKÁ JEHLA.

Poměrně nízká, ale velmi zajímavá jehla se třemi pěknými cestami v pevné skále.

28. * Stará cesta V. K.V.F. M. Hoffmann, E. Hage, M. Thieme, K. Gönner, 29. VIII. 29. Nastupuje se ve středu jihozápadní stěny na úzkou, šikmo doprava vzhůru ubíhající poličku. Vystupujeme

po ní až skoro k jižní hraně, načež vysokým krokem vystoupíme na balkon s velkou borovicí (smyčka). Odtud pokračujeme v jihovýchodní stěně vzhůru k hladké polici, na kterou vystoupíme kromobyčejným těžkým krokem. Přejdeme po ní doleva, vystoupíme k zářezu, který probíhá jihovýchodní stěnou šikmo doprava vzhůru a podél toho pokračujeme až pod vrchol (hodiny). Poněkud odtlačující vrchol zdoláme pak vpravo od smyčky úkrokem do údolní stěny. K.A.Č. M. Jedlička, K. Čabelka, R. O. Bauše, D. Jedličková, 29. IX. 34.

29. * Jihozápadní stěna V. K.V.T. *R. Hanke, H. Heilmeier*, 30. V. 28. Nastupuje se s předskalí při západní hraně, odkud vstoupíme do jihozápadní stěny. V té pak přecházíme doprava na vodorovný zářez (asi 4 m), načež pokračujeme přímo vzhůru po sporých stupech a chytech na širokou hladkou polici. Vystoupíme na ni vysokým, velmi obtížným krokem a přecházíme doprava tam, kde se spojuje se Starou cestou. Tou pak pokračujeme k vrcholu. K.A.Č. M. Jedlička, D. Jedličková, R. O. Bauše, 8. VII. 39.

30. * Údolní cesta VII. Namáhavé. K.A.Čs. *V. Nejedlo, J. Hataš, S. Herčík*, 4. VI. 43. Nastupuje se na předskalí při západní hraně. Odtud přejdeme do severní stěny a vystupujeme po sporých stupech a chytech šikmo doleva vzhůru až pod velký převis se spárou (1. kruh). Zdolavše tuto převislou, kromobyčejně těžkou spárku, dosáhneme severní krátkou stěnkou vrcholu.

13. MĚSÍČNÍ VĚŽ.

Krásná, vysoká věž, bohužel na normální cestě poškozená umělými stupy a chyty.

31. Normální cesta IV. K.V.F. *K. Herrmann, M. Hoffmann, P. Hoffmann*, 15. VI. 28. Nastupujeme v jižní hraně, načež ve výši asi 1.5 m přecházíme doprava na širokou polici nad místo, kde skála jest zničena umělými stupy. Odtud vystupujeme po stupních šikmo doleva vzhůru k jižní hraně. Zde začíná v jihozápadní stěně šikmá a oblá police, po které vystupujeme až k bříze na velikém plateau. Přes převis, který jest nad jeskyní v jihovýchodní stěně, vystoupíme na balkon v jihozápadní stěně (slačovací kruh) a vzhůru na vrchol. K.A.Č. O. Dousek, F. Zamastil, 30. IX. 34.

32. * Jihozápadní stěna VI. K.V.F. *H. Heilmeier, R. Hanke*, 30. V. 28. Nastupuje se v levé části jihozápadní stěny do úzké spárky, která uhýbá doleva, na výstupek v záp. hraně. Tam, kde spára uhýbá doleva, připojuje se k ní ostrý, vodorovný zářez. Po tomto zářezu traversujeme doprava až ke spáře, probíhající stěnou šikmo doprava vzhůru a končící na širokém podvrcholovém plateau s břízou. Podél této spáry vystupujeme vzhůru k 1. kruhu a dále až na plateau, načež od břízy doleva přejdeme po široké polici do jihozápadní stěny. Postupujeme až skoro k západní hraně a podél zářezu v levé části jihozápadní stěny vystoupíme poněkud lámavou stěnou, na podvrcholový výstupek v západní hraně (smyčka). Odtud krátkou

stěnkou na vrchol. K.A.Č. R. O. Bauše, Ing. Čabelka, V. Klozarová, 30. IX. 34.

33. * Chroustova cesta VII. Exponované. K.A.Č. V. Procházka, L. Vodháněl, † J. Smítka, 14. VI. 42. Nastupuje se asi ve středu severovýchodní stěny. Po sporých stupech a chytech vystoupíme k jakémusi zářezu a postupujeme jím až k 1. kruhu. Odtud podél zářezu šikmo doleva vzhůru dosáhneme velikého okna v severovýchodní stěně. Přechodem doleva podél zářezu vystoupíme na hladkou a odtlačující východní hranu, po které kromobyčejně obtížně pokračujeme na vrchol.

34. * Maškova cesta VII. Namáhavé a exponované. K.Čs.T. J. Mašek, O. Hudský, 21. VII. 45. Nastupuje se do krátké spárky v jihozápadní stěně, kterou vystoupíme na předskalí v pravé části severozápadní stěny. Odtud koutem vystupujeme vzhůru až k hlubokému vodorovnému zářezu, probíhajícímu severozápadní stěnou. Postupujeme jím doleva (smyčka) až k severní hraně a pak přímo vzhůru kromobyčejně obtížně k 1. kruhu. Odtud poněkud vlevo, stále krajně obtížně přímo vzhůru ke 2. kruhu. Od tohoto sestoupíme poněkud doprava a přecházíme celou severozápadní stěnou doprava až na západní hranu, obejdeme ji a jihozáp. stěnou dosáhneme vrcholu.

14. PRAŠIVEC.

35. Normální cesta I. K.A.Č. Dr. Mézl, R. O. Bauše, Dr. Jelínek, 4. VI. 38. Lámavá skála. Nastupuje se od jihovýchodu na polici v jihozápadní

stěně, po které přejdeme doleva ke krátkému komínku; tím vystoupíme na vrchol.

15. SRPNOVÁ VĚŽ.

Sousedí s Bezcennou věží, zničenou vytesanými do ní stupy a chyty. Pěkná věž se zajímavou spárou v jihovýchodní stěně.

36. * Klikatá spára V. K.A.Č. M. Jedlička, R. O. Bauše, 10. VIII. 35. Nastupuje se v komíně mezi Bezcennou a Srpnovou věží na předskalí při jihových. stěně. Odtud klikatou spárou, probíhající středem stěny namáhavě k vrcholu.

16. SKŘÍTEK.

37. * Normální cesta V. D.A.V. A. Preibisch, Dr. Watznauer, K. Seyffert, M. Kertész, 4. VI. 28. Krátká, ale lezecky velmi zajímavá cesta v pevné skále. Nastupuje se v jihovýchodní stěně při východní hraně, načež vystoupíme vysokým krokem na vodorovný zářez. S tohoto dosáhneme na poličku ve východní hraně a dalším vysokým krokem vystoupíme na tuto poličku. Poněkud vpravo od východní hrany vystoupíme na balkonek (smyčka). Odtud vystoupíme doleva na krátký, vodorovný zářez v jihovýchodní stěně, takže dosáhneme na širokou, hladkou podvrcholovou polici. Obtížným úkrokem doleva na ni vystoupíme a jižní hranou dosáhneme vrcholu. K.A.Č. R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková, 10. VIII. 35.

38. Šimáňova cesta VI.-VII. Lámavá skála. K.A.Č. † J. Šimáně, Zd. Slába, Bobeš, 27. VIII. 44. Nastu-

puje se v jižní hraně, načež přecházíme jihozápadní stěnou až k západní hraně, kde jest jakási jeskyně (smyčka). Odtud vystupujeme jihozáp. stěnou k 1. kruhu a lámavou stěnou krajně obtížně přímo vzhůru na vrchol.

★

Severovýchodně od Skřítka stojí malá věžička Čertík. Nastupujeme od jihozápadu a asi po dvou metrech lezení kromobyčejně těžkým krokem vystoupíme na vrchol. Zlezl v r. 1943 † J. Smítka, K.A.Č.

17. RAJSKÁ VĚŽ.

Krásná, nejvyšší věž Příhrazské oblasti se třemi těžkými komínovými a spárovými výstupy.

39. * Vnitřní cesta VI. K.K.K. O. Herrmann, M. Hoffmann, P. Hoffmann, 14. VI. 27. Nastupuje se ve strži mezi Rajskou a Bezcennou věží v místě, kde do ní vyústuje komín mezi Bezcennou a Srpovou věží. Možnosti nástupu jsou dvě: buď velmi obtížnou spárou přímo vzhůru k 1. kruhu, nebo velmi širokým rozpěrem vystoupíme k úzké poličce v jihovýchodní stěně (1. kruh), nad níž se táhne vzhůru úzká trhlinka, přecházející v širokou spáru. Podél této trhlinky krajně obtížně vystoupíme do spáry a pokračujeme v ní až tam, kde se rozšiřuje (2. kruh). Odtud postupujeme spárou na rozsáhlé podvrcholové plateau, na němž stojí »hlava« věže. Na vrchol vystoupíme v jihovýchodní stěnce podél široké spáry, dělicí »hlavu« ve dvě. K.A.Č. M. Jedlička, Ing. Laibl, R. O. Bauše, D. Jedličková, 19. VI. 37.

40. * Údolní komín VII. Namáhavé a exponované. K.V.F. H. Heilmeier, R. Hanke, 29. V. 28. Nastupuje se od severovýchodu do krátké, odtlačující spáry, kterou vstoupíme do vlastního komína. Tento široký a hladký komín zasahuje hluboko do nitra věže a nahoře se náhle uzavírá. Vystupujeme jím úplně uvnitř až ke »stropu«, kde jest 1. kruh. Od tohoto přejdeme zpět pod »stropem« ke 2. kruhu, který jest již zdola viditelný, neboť jest těsně pod začátkem spáry, ve kterou komín náhle přechází. S »postavením« vstoupíme do zvonovité, hladké spáry, kterou velmi namáhavě pokračujeme vzhůru až na podvrcholové plateau. Krátkým komínkem, protínajícím »hlavu« věže od severozápadu k jihovýchodu zakončíme pak výstup. K.A.Č. Dr. Mézl, Dr. Jelínek, M. Jedlička, D. Jedličková, 21. VII. 40.

41. * Koutová spára VII. Namáhavé. D. A. V. A. Preibisch, K. Seyffert, 2. VI. 28. Jest to ostrý, hladký zářez v koutě, který vytváří levá část jihozápadní stěny. Dole se zvonovitě rozšiřuje v malou jeskyni. Nastupuje se vlevo od jeskyně do krátké stěny, kterou vystoupíme k spáře a tou »sokolíkem« pokračujeme krajně obtížně vzhůru (jištění pomocí uzlů). Dosáhneme tak vodorovného zářezu v úplně hladké jihozápadní stěně (1. kruh). Od kruhu pokračujeme dále ve spáře, která později ustupuje a přechází v jakýsi kotel. Zde vystoupíme v jihozápadní stěně hladkou spárou, rozšiřující se v komín a opět se uzavírající na podvrcholové plateau. Odtud na vrchol jako při č. 40. K.A.Č. † J. Smítka, S. Šebík, 17. VII. 41.

18. KOMÍNOVÉ VĚŽE.

Tři mohutné věže, z nichž obě údolní jsou rozděleny širokým komínem od severozápadu k jihovýchodu. Třetí věž jest samostatná a vede na ni cesta č. 43.

42. Vnitřní komín II. K.A.Čs. R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková, 22. VI. 34. Nastupuje se od jihozápadu průlezem mezi první a třetí věží, načež vstoupíme do vnitřního komína (jihovýchodního) a vystoupíme jím na vrchol.

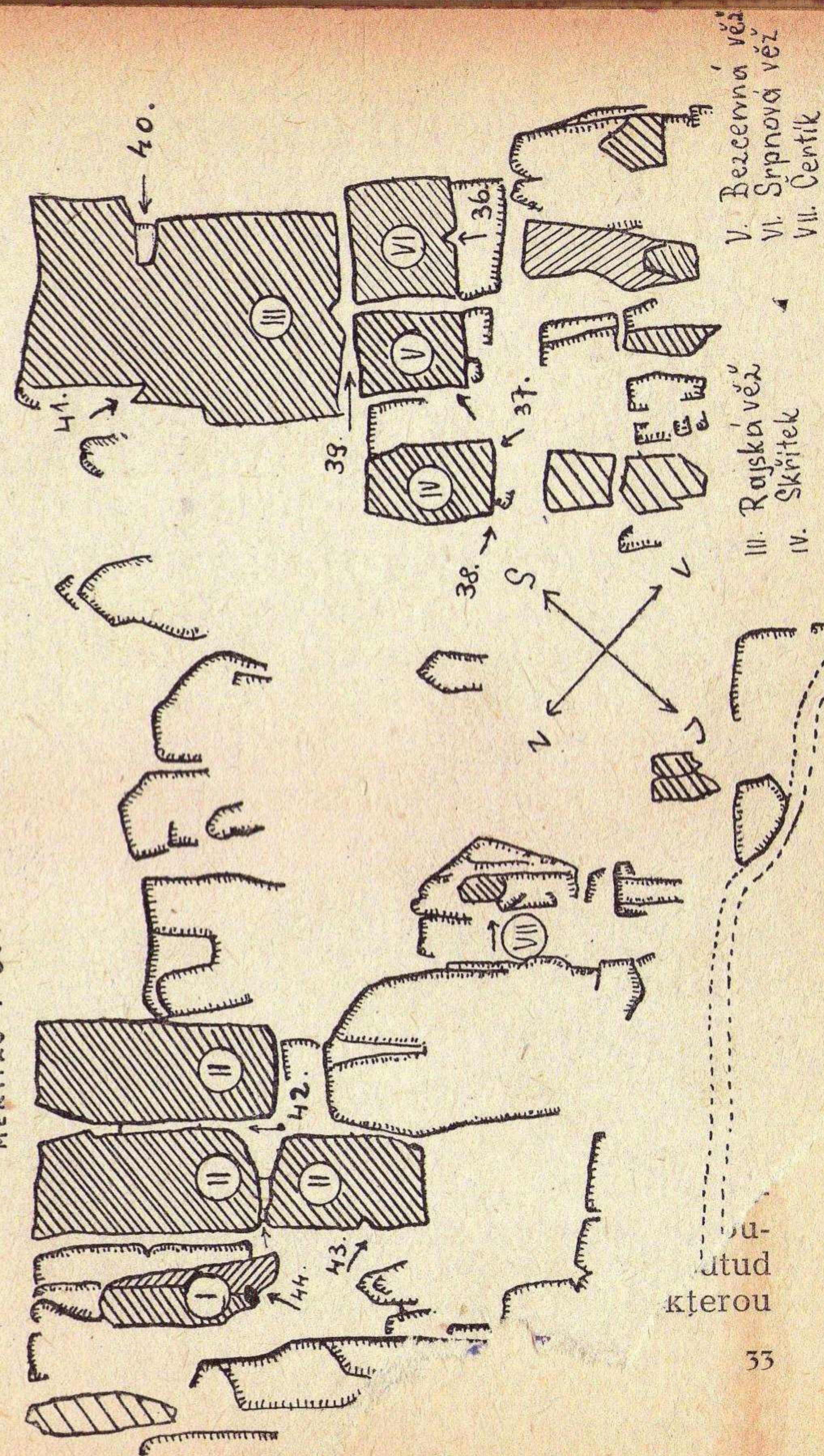
43. Cesta na třetí věž V. K.A.Č. J. Šimon, J. Urban, 15. VI. 47. Nastupujeme v jihozápadní stěně do krátké spárky, která se výše rozšiřuje v mělký, »vykulující« komín. Vystupujeme jím až tam, kde se náhle zavírá (uzel) a přes převislou část dosáhneme odtlačující police. Obtížně na ni vstaneme a přejdeme doleva ke krátké spárce, kterou vystoupíme na vrchol.

19. BARBERINA.

Krásná, vysoká jehla s velmi zajímavou cestou, tvarem úplně podobná Barberině v saských pískovcových skalách.

44. * Hoffmannova cesta VII. K.K.K. M. Hoffmann, E. Hage, M. Thieme, K. Gönner, 2. IX. 27. Nastupuje se v převislé jihovýchodní stěně na šikmou »stříšku«, po které vystoupíme k úzké spárce. Podél této poněkud převislé spárky velmi obtížně vystupujeme až tam, kde se rozšiřuje (1. kruh). Od kruhu přecházíme doprava k východní

PLÁNEK č. 3
MĚŘÍTKO 1:800

hraně na úzkou poličku a odtud podél severovýchodní stěny šikmo doprava vzhůru (smyčka) po »hladině« až na malý balkonek pod »hlavou« (2. kruh). Na balkonku leží balvan, na který jest nutno vystoupiti opatrně (viklan). Dosáhneme tak police, zaříznuté hluboko do nitra skály (uzel). Nad policí začíná úzký, kolmý zářez, který mizí na vrcholu. Velmi obtížným vysokým krokem vystoupíme na polici, načež zářezem obtížně vystoupíme na hladký, »solivý« vrchol. K.A.Č. Ing. Čabelka, M. Jedlička, D. Jedličková, 23. IX. 34.

20. KAROLINKA.

45. Normální cesta III. K.A.Č. J. Šimon, K. Moc, 8. IV. 45. Nastupuje se středem jihovýchodní stěny, kterou vystupujeme šikmo doprava vzhůru až pod převis. Vyhneme se mu přechodem do severovýchodní stěny, kde velmi obtížným vysokým krokem vystoupíme na vrchol.

*

Jihozápadně od Karolinky v bezprostřední blízkosti stojí ještě malá věžička, zlezená jihovýchodní hranou.

21. VĚŽIČKA U BUKOVÉ.

(Nelezeno.)

22. BUKOVÁ VĚŽ.

Imposantní věž v horním konci údolí, zvaném Obnářova rokle, obklopená mohutnými buky. kruh, západná zvláštním vodorovným vrstvením

skály. Cesty na ni jsou velmi zajímavé, ale těžké a namáhavé. Tam pak, kde skála v hořejší části přechází do barvy světle žluté, jsou všechny cesty lámavé.

46. * Jižní dvojspára VII. D.A.V. K. Seyffert, Dr. Watznauer, 1931. Nastupuje se od jihu v koutě mezi pravoúhle do sebe zapadajícími stěnami. Jemný zářez, kterým dvojspára začíná jest nutno zdolati »sokolíkem« až tam, kde se rozdvojuje, načež vystupujeme v obou spárách (jištění pomocí uzlů) až k dutině, do níž vyústuje levá spára. Odtud přejdeme doleva k 1. kruhu, od kterého vstoupíme do krajně obtížné, úzké a převislé spáry (která jest vlastně pokračováním levé spáry). Velmi namáhavě dosáhneme touto spárou vrcholu. K.A.Č. K. Čabelka, R. O. Bauše, 30. VI. 35.

47. * Údolní stěna VII. D.A.V. A. Preibisch, Dr. Watznauer, 1932. Nastupuje se komínkem na předskalí při severovýchodní hraně. Odtud překročíme do stěny a vystoupíme k díře, načež podél úzké, krátké spárky, krajně obtížně vystoupíme na šikmou, hladkou stříšku ve východní stěně. Po této tmavošedě zbarvené stříšce přecházíme velmi obtížně doleva mírně šikmo vzhůru až skoro k jihovýchodní hraně (smyčka). Asi 2 m od hrany vpravo vystoupíme vysokým krokem přímo vzhůru z počátku převislou, zelenavě zbarvenou východní stěnou k 1. kruhu. Odtud žlutě zbarvenou, lámavou stěnou šikmo doprava vzhůru až pod převis, načež úkrokem doprava vystoupíme na výstupek pod spárou (smyčka). Odtud vstoupíme do odtlačující, hladké spáry, kterou

namáhavě dosáhneme vrcholu. K.A.Č. K. Čabelka, R. O. Bauše, F. Zamastil, Dr. Šabata, 30. VI. 35.

48. Severní spára VI. K.A.Č. *Dr. Mézl, K. Čabelka, J. Müllerová*, 9. V. 42. Nastupuje se do komínku v severní stěně, kterým vystoupíme k 1. kruhu. Nad kruhem začíná úzká, odtlačující spára, kterou velmi namáhavě vystoupíme na vrchol.

23. POLEDNÍ KAMENY.

Mohutný blok několika věží, oddělených od sebe širokým komínem, probíhajícím věžemi od jihovýchodu k severozápadu.

Polední Kámen severovýchodní.

49. Vnitřní cesta II. Lezci z D.A.V. asi v r. 1931. Nastupuje se uvnitř širokého komína, který probíhá skalami od jihovýchodu k severozápadu. Tímto komínem vystupujeme až k velikému plateau v jihozápadní stěně, překročíme naň a vystoupíme k mohutné borovici. Krátkou koutovou spárou vedle borovice dosáhneme pak vrcholu. K.A.Č. R. O. Bauše, K. Čabelka, 30. VI. 35.

Polední Kámen jihozápadní.

50. Jarní cesta IV. K.A.Čs. *K. Čabelka, M. Jedlička, R. O. Bauše*, 10. IV. 39. Nastupuje se do spáry probíhající jihovýchodní stěnou. Vystupujeme až tam, kde spára uhýbá doleva a rozšiřuje se (smyčka). Odtud odtlačující spárou dále k vrcholu.

24. SLOUP.

Vysoká a mohutná věž severně od Poledních kamenů, s velmi těžkou a zajímavou cestou.

51. * Jihozápadní stěna VII. K.A.Č. Střídavé vedení: *Dr. Mézl a Ing. Čabelka*, 25. V. 42. Namáhavé a exponované. Nastupuje se s předskalí při jihozápadní stěně, odkud s »postavením« vstoupíme do vlastní stěny a přecházíme doprava k 1. kruhu. Nad kruhem obtížně vystoupíme odtlačující trhlinou šikmo doprava vzhůru na hladkou »stříšku« a ke 2. kruhu. Dále přímo vzhůru a šikmo doleva k západní hraně (3. kruh). Zde se »staví«, načež velmi obtížně vystoupíme na hraně ke 4. kruhu. Odtlačující stěnou pokračujeme k veliké dutině a od ní doprava k 5. kruhu. Přes převis nad kruhem vstoupíme do spáry a tou obtížně pokračujeme až k 6. kruhu, který jest v jeskyni pod vrcholem. Převislou spárou nad kruhem vystoupíme k vrcholu.

25. TURNOVSKÁ VĚŽ.

Krásná věž s exponovanou a zajímavou cestou v pevné skále. Jeden z nejhezčích výstupů v oblasti Příhraz.

52. * Jihozápadní stěna V. K.V.T. *R. Hanke, H. Heilmeyer*, 27. V. 28. Nastupuje se do spáry, kterou tvoří mohutný pilíř s jihozápadní stěnou. Podél této, místy mělké spáry, vystoupíme na vrchol pilíře pod masivním převisem, který jako cimbuří se vypíná nad jihozápadní stěnou. (Kolem vrcholu pilíře jistící smyčka). S vrcholu pilí-

ře vstoupíme do jihozápadní stěny a krásným, jemným přechodem v pevné skále postupujeme doprava stěnou až skoro k jižní hraně. Teprve zde vystoupíme až pod převis (1. kruh). Nad kruhem vpravo zdoláme převis vysokým krokem a vystoupíme na malý výstupek v jižní hraně, načez krátkou, odtlačující spárkou dosáhneme vrcholu. K.A.Č. Ing. Čabelka, R. O. Bauše, D. Jedličková, 29. IX. 34.

26. RAKEV.

Mohutný skalní masiv mezi Sloupem a Turnovskou věží, souvisící s okrajovými skalami. Obě cesty na Rakev jsou klasickými příklady pro lezení spárové či »sokolíkem«.

53. * **Smítkova spára VII.** Namáhavé a exponované. K.A.Č. † *J. Smítka, L. Vodháněl*, 3. VIII. 42. Nastupuje se do hladké a kolmé spáry, probíhající severovýchodní stěnou. Vystoupíme jí velmi namáhavě až k 1. kruhu a pokračujeme stále kromobyčejně obtížně až na vrchol.

54. * **Veselá cesta VII.** Namáhavé. K.Č.T. *J. Šimon, K. Moc, J. Adam*, 1. X. 44. Nastupujeme v severozápadní stěně do koutu, ve kterém probíhá jemný zářez, uhýbající doprava. Tímto zářezem ručkujeme »sokolíkem« až k nepatrnému výstupku (smyčka a přes převis obtížným krokem do »okna« k 1. kruhu. Nad kruhem pokračujeme v zářezu kromobyčejně namáhavě »sokolíkem« vzhůru (uzel) až tam, kde se zářez rozšiřuje ve spáru. Touto spárou vystoupíme na balkon v ji-

hozápadní stěně a krátkým komínkem dosáhneme vrcholu.

27. KUŽEL.

55. * **Normální cesta VII.** Lámavá skála. D.A.V. asi v r. 1931. Nastupuje se v sedle mezi okrajovými skalami a jihovýchodní stěnou věže na hladkou polici, po které velmi obtížně přeručkujeme doprava na východní hranu. Zde vystupujeme velmi obtížně na balkonek v severovýchodní stěně (1. kruh). Od kruhu sestoupíme poněkud doprava do údolní stěny a vystupujeme podél mělké trhliny velmi obtížně šikmo doleva vzhůru východní hranou k vrcholu. K.A.Čs. Ing. Čabelka, M. Jedlička, D. Jedličková, F. Zamastil, 10. VI. 35.

28. BŘEZOVÁ VĚŽ.

56. * **Normální cesta IV.-V.** D.A.V. asi v r. 1931. Nastupuje se do komína v severní stěně, kterým projdeme do nitra věže až tam, kde se lomí do pravého úhlu. Zde vystupujeme komínem až na předskalí, se kterého překročíme do severní stěny (smyčka). Přejdeme ke spáře, probíhající v pravé části stěny a mizící na vrcholu. Touto, z počátku poněkud odtlačující spárou vystupujeme vzhůru a pod vrcholem přejdeme po polici doprava na severozápadní hranu (hodiny). Odtud hladkou a odtlačující stěnkou obtížně na vrchol. K.A.Č. Dr. Mézl, R. O. Bauše, 3. VIII. 40.

29. INNOMINATA.

57. **Normální cesta VII.** Lámavá skála. D.A.V. *F. Möller, J. Rössler*, 6. VIII. 38. Nastupuje se

v sedle mezi okrajovými skalami a věží na šikmou polici v severozápadní stěně. Po této polici přecházíme obtížně doprava na hranu a do jihozápadní stěny (1. kruh). Od kruhu poněkud sestoupíme doprava, načež vystupujeme přímo vzhůru k nápadně do ruda zbarvené »placce«, přes kterou pokračujeme odtláčující a lámavou stěnou až na vřesem zarostlou polici. Odtud přecházíme doprava, načež jihovýchodní ustupující stěnou dokončíme výstup. K.A.Č. Dr. Mézl, Dr. Jelinek, M. Jedlička, 20. VII. 40.

30. K O B Y L Í V Ě Ž.

Velmi zajímavá věž s technicky krajně obtížnými, ale krásnými stěnovými výstupy. Zvláště na Seyffertově cestě jest skála čistá a pevná.

58. * **Seyffertova cesta VII.** D.A.V. † K. Seyffert, F. Funke, J. Schwaab, M. Kertész, 20. IX. 31. Nastupuje se s balvanu při severovýchodní stěně. Přepadem vstoupíme do mělkého, hladkého korytka, kterým krajně obtížně vystoupíme vzhůru a přejdeme doleva na římsu (1. kruh). Vlevo od kruhu velmi obtížně vstoupíme do úzké spáry, která se výše rozšiřuje v dutinu. Nad touto jest 2. kruh. Nad kruhem táhne se doprava vodorovná polička, po které ručujeme doprava až pod podvrcholovou spáru, kde jest 3. kruh. Přechod a hlavně vylezení k 3. kruhu jest vlastně klíčem k celé stěně, neboť dobré záchyty na poličce mizí a stupy jsou minimální. Podvrcholovou spárou vystoupíme pak na vrchol. K.A.Č. K. Čabelka, M. Jedlička, D. Jedličková, F. Zamastil, 30. IX. 34.

Varianta této cesty vede od 3. kruhu šikmo doprava vzhůru po úzké trhlíně, po které přejdeme až na severní hranu. Odtud přes malý převis vystoupíme na vrchol. K.A.Č. R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková, 10. VI. 37.

59. * **Talířová cesta VII.** Exponované. D.A.V. Ing. Kauschka, J. Rösler, 19. VII. 37. Nastupuje se ve středu jihozápadní stěny. Šikmo doprava vzhůru přecházíme zelenavou částí stěny až skoro na jižní hranu (hodiny). Hladkou a málo členitou stěnou vystoupíme velmi obtížně na hladký, odtláčující výstupek v jihozápadní stěně, kde jest 1. kruh. Od toho doprava vystupujeme obtížně jižní hranou na římsu v jihozápadní stěně, kde jest 2. kruh. Převislou částí stěny vpravo od kruhu krajně obtížně vystoupíme na hladkou, ustupující jižní hranu a tou pokračujeme k vrcholu. K.A.Č. † J. Smítka, S. Šebík, 16. VII. 41.

60. * **Staříkova cesta VII.** K.A.Č. R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková, V. Procházka, 7. VI. 42. Nastupuje se v severozápadní stěně do úzké, mělké trhlíny mezi piliřem a vlastní věží. Trhlinou velmi obtížně »sokolíkem« vystupujeme až k převislému vrcholu piliře (uzel), načež krajně obtížným, vysokým krokem vystoupíme na piliř. Odtud jihozápadní stěnou vzhůru k 1. kruhu. Málo členitou stěnou s jemnými stupy a chyty vystoupíme na hluboko zaříznutou polici, nad kterou jest 2. kruh. Krátkou, převislou a krajně obtížnou stěnkou vystoupíme na podvrcholové plateau a odtud přes stupeň dosáhneme vrcholu.

31. K O B Y L A.

Fantastický skalní útvar, v pískovcových skalách našich i německých úplně ojedinělý. Má podobu obrovské hockeyové hole, nebo (podle místního pojmenování) kobylí hlavy. Tento asi 40 m vysoký kyj jest na všech stranách převislý a do nedávna byl pokládán za nezlezitelný. První cestu našli lezci němečtí, druhou čeští lezci z Turnova. Obě cesty jsou krajně těžké a exponované.

61. * Kauschkova cesta VII. D.A.V. *Ing. Kauschka, J. Rösler - K.A.Č. M. Jedlička, R. O. Bauše*, 5. VII. 37. Nastupuje se od severozápadu do krátké spáry, kterou vystoupíme na předskalí při severovýchodní stěně (1. kruh). Odtud kromobyčejně těžkým přechodem podél řady nápadných dutin přeručkujeme doleva na východní hranu a přejdeme dále do jihovýchodní stěny (2. kruh). Od kruhu přímo vzhůru podél převislého žebra k 3. kruhu. Nad ním šikmo doleva vzhůru kromobyčejně těžce vystoupíme k 4. kruhu, který jest poněkud vlevo nad vodorovným zářezem v jihovýchodní stěně. Převis nad kruhem zdoláme vysokým krokem, načež přejdeme do jihozápadní stěny a vystoupíme k 5. kruhu. Zde jsou dvě možnosti. Buďto s »postavením« vystoupíme přímo na podvrcholový balkon, nad kterým pak stěna již ustupuje, anebo vystupujeme vlevo od kruhu poněkud lámavou jihozápadní stěnou a přejdeme doprava na svrchu uvedený podvrcholový balkon (smyčka). Zde s »postavením« vystoupíme na ustupující, hladkou »stříšku«, a po ní na

vrchol. K.A.Č. Střídavé vedení: V. Procházka, L. Vodháněl, † J. Smítka, 5. VII. 39.

62. * Vodhánělova cesta VII. K.A.Č. *L. Vodháněl, † J. Smítka*, 23. VII. 39. Nastupuje se od severozápadu do krátké spáry, kterou vystoupíme na předskalí při severovýchodní stěně (1. kruh). Zde se »staví« ke 2. kruhu, u kterého jest bohužel nutno znovu »postaviti«, abychom mohli poněkud vlevo vstoupiti do vlastní stěny. Šikmo doprava vzhůru vystupujeme velmi obtížně k 3. kruhu a stále doprava až na hranu. Zde pokračujeme šikmo doleva vzhůru a přecházíme do severovýchodní stěny ke 4. kruhu. Lámavou, rudě zbarvenou stěnou postupujeme velmi obtížně k 5. kruhu. Odtud stále krajně obtížně podél mírně šikmé (doprava) trhliny v lámavé stěně na vrchol.

32. V Ě Ž U H Ř Í B Ě T E.

Věž při okrajových skalách severně od Hřiběte, s vrcholem mechovatým a zarostlým.

63. Normální cesta II. K.A.Čs. *M. Jedlička*, 14. VI. 36. Nastupuje se do komína v severovýchodní stěně. Vystoupíme jím vzhůru a krátkou severozápadní stěnkou dosáhneme vrcholu.

33. H Ř Í B Ě.

64. * Stará cesta V.-VI. K.A.Čs. *R. O. Bauše, M. Jedlička, Dr. Kučera, Dr. Klučina*, 14. VI. 36. S balvanu vstoupíme do západní hrany a po vodorovném zářezu přejdeme jihozápadní stěnou k jižní

hraně, načež postoupíme do jihovýchodní stěny až tam, kde zářez končí. Zde vystoupíme vzhůru a šikmo doleva přecházíme po dalším vodorovném zářezu až k západní hraně. Vysokým krokem vystoupíme na malé plateau, na němž stojí »hlava« Hřiběte (smyčka). Převislou jihozápadní hranou »hlavy« vystoupíme pak na vrchol.

65. * Nová cesta V. K.A.Čs. †*J. Smítka, L. Vodháněl*, 5. VII. 39. Nastupuje se do severozápadní stěny poblíže západní hrany. Přímo vzhůru po oblých stupech a chytech vystoupíme na malé plateau, na němž spočívá »hlava«. Odtud na vrchol jako při č. 64.

34. FRANTIŠEK.

Hladký kužel, stojící v pravouhlém koutě jihovýchodně od Železných věží.

66. * Údolní stěna VII. K.A.Č. †*J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka*, 2. VI. 40. Nastupuje se do jihovýchodní stěny při jižní hraně, načež vystupujeme pevnou stěnou až k vodorovnému zářezu v první třetině stěny. Přejdeme po něm doprava až k východní hraně (smyčka), načež vystupujeme při hraně velmi obtížně vzhůru k 1. kruhu v jihovýchodní stěně. Nad kruhem pak hladkou a kromobyčejně těžkou stěnou (při východní hraně) k vrcholu.

35. ŽELEZNÉ VĚŽE.

Mohutná skupina spolu souvisejících, vysokých věží, místy nápadně do ruda zbarvených.

Svého času byly přístupné s okrajových skal po velkém padlém stromě, který později byl odklizen. Na tyto věže vystoupili němečtí lezci asi v r. 1931. Bližší údaje nebylo možno zjistiti.

67. Klikatá spára II.-III. K.A.Č. *Dr. Mézl, Dr. Kučera, A. Lhotský*, 18. V. 39. Mohutná, široká trhlinka, probíhající celou jihozápadní stěnou. Nastupuje se ve skalní rozsedlině mezi okrajovými skalami a jihozápadní stěnou do zvonovité, později se zúžující spáry. Vystupujeme jí až k místu, kde se poněkud lomí doleva (smyčka). Nad smyčkou jest nutno překonati úzký a odtlačující kousek spáry, načež dále pokračujeme vnitřkem až na vrchol.

68. * Jihovýchodní stěna III. K.A.Čs. *Dr. Mézl, Dr. Jelínek, Z. Votava*, 11. IV. 38. Pěkná a dlouhá cesta, na kterou nastupujeme jako při č. 67., přejdeme však vpravo od »klikaté spáry« a teprve při jižní hraně zahájíme vlastní výstup (viz plán č. 4). Vystoupíme při jižní hraně na polici, po které přejdeme do jihovýchodní stěny na širokou polici s břízou (smyčka). Nad polici táhnou se k vrcholu dvě široké spáry. Vstoupíme do pravé spáry a vystupujeme jí (několik možností zajištění uzly) celkem nenamáhavě až na vrchol.

69. Koutová cesta III.-IV. K.A.Čs. *Dr. Mézl, R. O. Bauše*, 23. IX. 39. Tato cesta jest v úzkém, hlubokém komíně, který jest v koutě za Františkem. Komínem vystupujeme uvnitř až k 1. kruhu. Zde se komín zúžuje do té míry, že musíme z něho ven a přes převis vstoupíme do široké spáry, kte-

rou pokračujeme až do podvrcholového sedla. Odtud překrokem a krátkou stěnkou vystoupíme na vrchol.

36. SKAUTSKÁ VĚŽ.

70. Stará cesta IV. D.A.V. Dr. Watznauer, K. Seyffert, M. Kertész, 1931. K širokému komínu, kterým zahájíme výstup a který probíhá mezi Železnými věžemi a Skautskou, dojdeme podle sit. plánu č. 4. Širokým komínem vystupujeme poblíže jižní hrany vzhůru až k polici, která jest v jihovýchodní stěně. Po polici postupujeme doprava až k východní hraně a tou po sporých chyttech a stupech dosáhneme vrcholu. K.A.Č. Z. Votava, A. Šponar, 10. VI. 39.

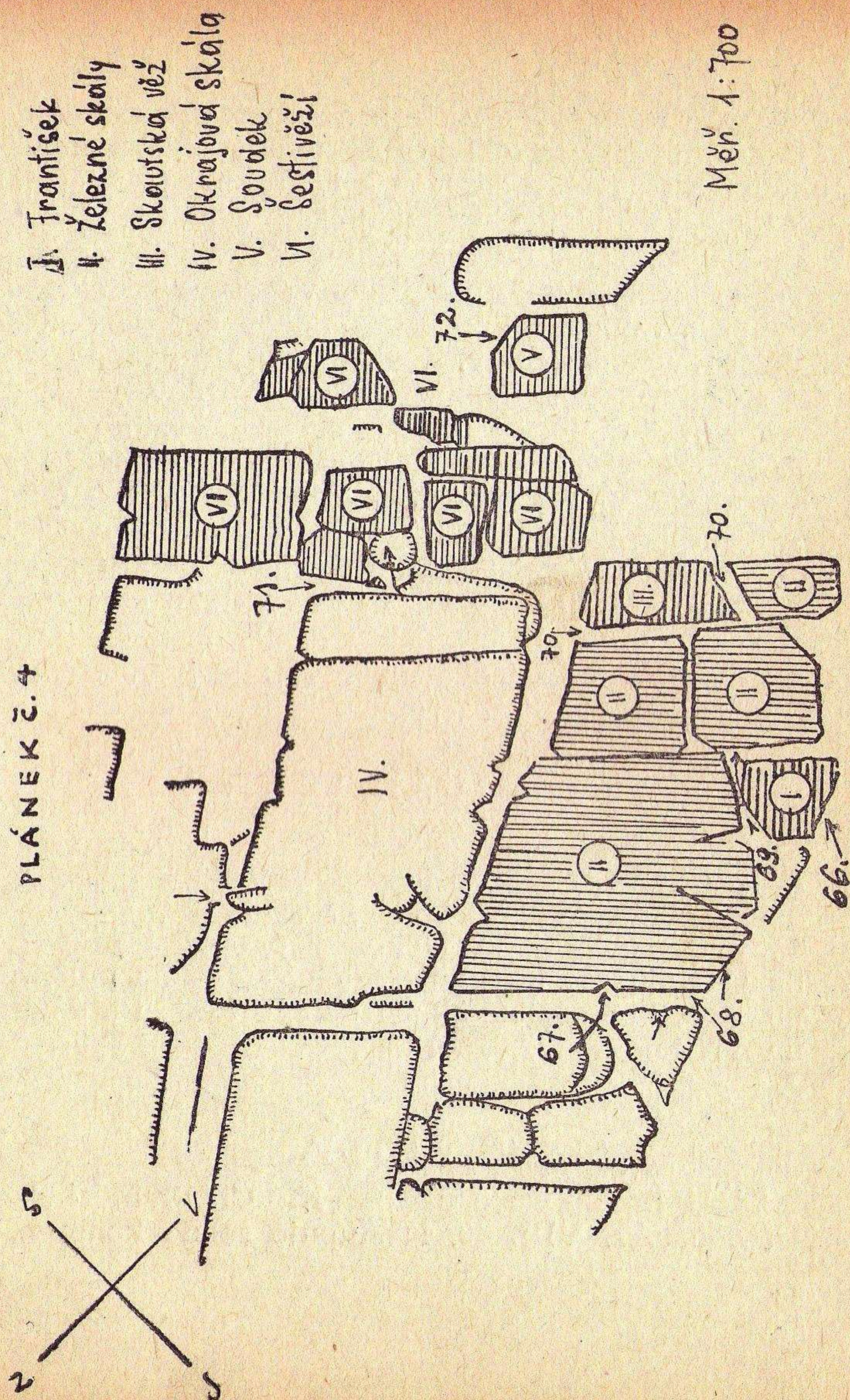
37. ŠESTIVĚŽÍ.

Skupina věží severně od Železných věží. Vzhledem k lámavé skále hodí se nejvýše ke cvičení na laně za nepříznivého počasí.

71. Normální cesta I.-II. K.A.Č. R. O. Bauše, M. Jedlička, 24. VII. 38. K nástupu jest nutno projíti od severozápadu úzkou soutěskou (viz plán č. 4) v okrajových skalách. Nastupujeme s předskalí překrokem do jihozápadní stěny a podél »železných placek« šikmo doleva vzhůru dosáhneme vrcholu.

38. SOUDEK.

72. * Němečkova cesta VII. Namáhavé! K.A.Č. J. Němeček, M. Nový, J. Hataš, M. Hataš, 28. X. 47. Nastupujeme v pravé části severní stěny do

»sokolika«, kterým ručkujeme až k jeho konci (asi 2 m). Krajně obtížně pokračujeme po minimálních stupech a chytech k 1. kruhu. Odtud stále krajně obtížně odtlačující, hladkou stěnou vzhůru k 2. kruhu. Od 2. kruhu vystupujeme převislou stěnkou nejdříve přímo vzhůru, pak mírně doprava vzhůru k lavici, probíhající hořejší částí severovýchodní stěny. Zde máme možnost umístiti smyčku. Nyní přecházíme asi 2 m doleva, načež převislou podvrcholovou stěnkou vystoupíme přímo na vrchol. Celá stěna jest poněkud lámavá.

*

V divoce rozervané rokli Krtole i v Kotli jest ještě řada věžiček, ale jsou to většinou zarostlé a lámavé věže při okrajích. Uvádím proto jen lezecky zajímavé věže, z nichž zvláště Soví věž a Kulich mají krásné cesty.

39. ČOKOLÁDOVÁ VĚŽ.

73. Normální cesta II.-III. Lezci z D.A.V. v r. 1931. Nastupuje se na předskalí, oddělené komínem od věže. Spárkou při jižní hraně předskalí vystoupíme na jeho vrchol. S předskalí přepadem vstoupíme do jihovýchodní stěny na polici, po které přecházíme šikmo doleva vzhůru a dále na vrchol. K.A.Č. Dr. Mézl, R. O. Bauše, E. Frössl, J. Machek, 7. VIII. 40.

40. VIDLE.

74. Normální cesta II.-III. K.A.Č. Dr. Mézl, R. O. Bauše, 7. VIII. 40. Nastupuje se do komína,

který tvoří okrajové skály a jihovýchodní stěna věže. Vystupujeme jím vzhůru, načež překročíme do jihovýchodní stěny a krátkou spárkou dospějeme do sedla mezi oběma vrcholy. Na vyšší vrchol vystoupíme pak hladkou severovýchodní hranou.

41. KRTOLNICE.

75. Normální cesta I.-II. K.A.Č. Dr. Mézl, R. O. Bauše, J. Machek, E. Frössl, 7. VIII. 40. Vlastní věž jest oddělena komínem od předskalí, na něž jest nutno nejprve vystoupiti. Výstup zahájíme od jihovýchodu jakýmsi komínem, který tvoří předskalí a hrana okrajové věžičky. Vystoupíme jím na polici a jižní hranou na vrchol předskalí, načež překrokem vystoupíme na vlastní věž.

42. KŘESLO.

76. Normální cesta III.-IV. K.A.Č. Dr. Jelínek, R. O. Bauše, Ing. Červenka, J. Jelínková, 27. VII. 40. Nastupujeme s balvanu při jihozápadní stěně a přejdeme doleva k úzké spáře, rozdělující věž ve dvě. Touto spárou, ke konci převislou vystoupíme na podvrcholové plateau, načež obtížným krokem v západní hraně vystoupíme na polici a přejdeme do jihozápadní stěny. Odtud vzhůru na hladký vrchol.

43. SOVÍ VĚŽ.

Malá, ale technicky neobyčejně zajímavá věž, krajně těžká. Byla zlezena M. Kertészem a lezci

z D.A.V. tím způsobem, že se nejdříve »stavělo« přepadem s balvanu při jihovýchodní stěně, načež po druhé se »stavělo« u 1. kruhu. Bylo tudíž skutečného lezení poskrovnu. Uvádím proto první výstup od paty věže bez »postavení« až na vrchol.

77. * **Smítkova cesta VII.** K.A.Č. † J. Smítka, L. Vodháněl, Dr. Jelínek, 19. V. 40. Nastupuje se v převislé jižní hraně. Vystoupíme na odtlačující výstupek v jižní hraně, načež přejdeme šikmo doprava vzhůru v jihovýchodní stěně po minimálních stupech a chytech až k malé jeskyni (1. kruh). Vpravo od jeskyně probíhá stěnou šikmý, ostrý zářez, kterého dosáhneme krajně obtížným krokem v odtlačující stěně. V zářezu ručujeme vzhůru k hladké polici, nad kterou vyúsťuje krátká spárka, mizící pod vrcholem. Po polici ručujeme doleva od této podvrcholové spárky, načež krajně obtížně vystoupíme na polici a vstoupíme do spárky, kterou pokračujeme na vrchol.

44. KULICH.

78. * **Normální cesta VI.** D.A.V. M. Kertész, A. Preibisch, 1938. Nastupuje se ve středu jihozápadní stěny. Vystoupíme na malý mechovatý balkon, načež pokračujeme podél mělkého zářezu šikmo doleva vzhůru k 1. kruhu. Nad kruhem vystoupíme obtížně odtlačující stěnou doleva na malý výstupek, se kterého velmi obtížně přímo vzhůru dosáhneme hladkého vrcholu. K.A.Č. † J. Smítka, Dr. Jelínek, Ing. Franěk, 19. V. 40.

45. HŘÍBEK.

Malá věž podoby hříbku, která stojí na hřebeni mezi Krtolou a oborou. Podél ní vede Budovcova stezka do Drábských Světniček. Krátké, ale zajímavé lezení v poměrně pevné skále.

79. * **Převislá cesta V.** K.A.Č. Dr. Mézl, M. Mokerská, 7. VII. 40. Nastupuje se do úzké spárky v převislé jihozápadní stěně (v pravé části spáry »hodiny«). Podél spáry vystupujeme obtížně k výklenku, nad kterým vyúsťuje vlevo široká podvrcholová spára. Vystoupíme do tohoto výklenku a pokračujeme širokou spárkou na vrchol.

*

Hříbek jest poslední věží v této oblasti Příhraz, která z lezeckého hlediska stojí za zmínku. Se-stoupíme proto do obory, která se rozprostírá pod Budovcovou stezkou, vedoucí po krajových skalách. Obora táhne se až k oblasti Drábských Světniček (viz mapu) a má několik pěkných a zajímavých věží.

46. OBROVÁK.

Osamělá, pěkná věž v písčitém dolíku pod Budovcovou stezkou, dobře viditelná s vozové cesty oborou.

80. * **Normální cesta V.** Lezci z D.A.V. asi v r. 1932. Nastupuje se v levé části východní stěny do kolmé, mělké spárky, načež přecházíme šikmo doleva vzhůru až k jihovýchodní hraně, ve které jest krátký vodorovný zářez. Odtud šikmo doprava vzhůru vracíme se k mělké spárce

a tam, kde končí, vystoupíme na balkon v jihovýchodní hraně (»hodiny«). S balkonu vystoupíme přímo k 1. kruhu a od toho pokračujeme mělkým korýtkem přímo vzhůru obtížně na vrchol. K.A.Č. Dr. Mézl, R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková, 30. IX. 39.

47. VEČERNÍ VĚŽ.

Zajímavá, hladká věž s pevnou skálou. Připomíná svým tvarem sfingu, hledící k západu.

81. * Normální cesta V. K.V.F. E. Berger, W. Agly, K. Schörm, 9. IV. 27. Nastupuje se dvojím způsobem. Buď v jihovýchodní stěně, ve které přecházíme šikmo doprava vzhůru na širokou polici, rozšiřující se v balkon ve východní hraně. Anebo vystoupíme na balkon přímo v jihovýchodní stěně těsně při východní hraně. Na šikmý a hladký hřbet vystoupíme s police jihovýchodní stěnkou těsně při východní hraně velmi obtížným vysokým krokem. Po hřbetě postupujeme vzhůru až k jakémusi hrbu, přes který vystoupíme k podvrcholové stěně. Zde přejdeme doleva po mělkých stupech k 1. kruhu v jihovýchodní stěně. Od kruhu doprava v hladké a mělké prohlubenině vysokým, obtížným krokem vystoupíme doleva na výstupek nad kruhem a odtud snadno k vrcholu. K.A.Č. K. Čabelka, R. O. Bauše, † V. Štáflová, 16. VI. 36.

48. VĚŽ PŘI OKRAJI.

(Nelezeno.)

Hladká, dosti vysoká věž při okrajových ska-

lách pod Budovcovou stezkou, nelákající k pokusu o výstup.

Na veliké písčíně s drobným porostem, která se rozprostírá pod chatou »Na krásné vyhlídce«, jsou rozsety četné balvany a skály. Z nich vynikají tři vedle sebe stojící jehly, zvané domácími lidmi »Tři panny«. Nejvyšší z nich se podobá z údolní strany base.

49. B A S A.

82. * Stará cesta III. Lezci z D.A.V. v r. 1929. Nastupuje se v pravé části jhozápadní stěny. Šikmo doleva vzhůru vystoupíme ke krátkému a úzkému komínku, kterým pokračujeme do širokého sedla. Zde vystoupíme do odtlačující severozápadní stěny a tou šikmo doprava vzhůru (smyčka) přejdeme k široké spáře, kterou dosáhneme vrcholu. K.A.Č. J. Müllerová, D. Jedličková, 11. X. 41.

83. * Jihovýchodní cesta III. Lezci z D.A.V. v r. 1929. Nastupuje se do odtlačující spáry, probíhající dolejší částí jihovýchodní stěny. Spárou vystoupíme na římsu (smyčka), po které přejdeme doleva k široké podvrcholové spáře a tou pokračujeme k vrcholu. K.A.Čs. R. O. Bauše, K. Čabelka, 16. VI. 36.

84. * Údolní cesta V. Lezci z D.A.V. v r. 1930. Nastupuje se do spáry v severozápadní stěně. Touto dole zvonovitě rozšířenou spárou vystoupíme ke stromku, ležícímu po její levé straně (smyčka). Odtlačující spárou pokračujeme vzhů-

ru na římsu s mohutnou borovicí (smyčka). Po římsu sestoupíme kousek doprava k převislé úzké spáře, kterou namáhavě vystoupíme do podvrcholového sedla. Odtud k vrcholu jako při č. 82. K.A.Č. Dr. Mézl, R. O. Bauše, M. Jedlička, J. Müllerová, 13. IV. 40.

85. Varianta údolní cesty IV.-V. K.A.Č. Dr. Mézl, R. O. Bauše, M. Jedlička, 13. IV. 40. Od nástupu na jihovýchodní cestu obcházíme věž doprava na balkon v severovýchodní stěně. S balkonu sestoupíme do údolní stěny přechodem šikmo doprava dolů k shora uvedené mohutné borovici. Odtud pokračujeme vzhůru cestou č. 82.

50. PANENKA.

86. * Normální cesta VI. Namáhavé. K.Čs.T. J. Šimon, K. Moc, 7. III. 46. Nastupuje se v jihovýchodní hraně, načež vystupujeme v severovýchodní stěně šikmo doprava vzhůru po jakémsi žeburu až tam, kde toto končí u výklenku (»hodi-ny«). Velmi obtížným vysokým krokem doleva (sokolík) přejdeme k 1. kruhu a odtud stále obtížně přímo vzhůru do sedla a k vrcholu.

51. VĚŽ VLASTY ŠTÁFLOVÉ.

Nízká, ale velmi zajímavá věž s pevnou skálou. Krásná cesta na ni opisuje jakousi spirálu, takže celou věž při výstupu obcházíme. Byla pojmenována na paměť tragicky ve válce zahynuvší naší vynikající horolezkyně Vlasty Štáflové.

87. * Spirálová cesta V.-VI. D.A.V. v r. 1932. Nastupuje se od jihu do komína mezi věží a jejím předskalím. Komínem vystupujeme vzhůru až k široké polici v předskalí, načež postupujeme do vnitřku komína. V místě, kde předskalí ustupuje, překročíme vysokým krokem do východní stěny na poličku. V odtlačující stěně přejdeme doleva k širokému zobáku v jihovýchodní hraně (smyčka) a pokračujeme stále doleva po široké a hladké lavici v jižní stěně. Lavice se postupně rozšiřuje a přechází za jihozápadní hranou v balkon při západní stěně (smyčka). Postupujeme po něm stále doleva až na severozápadní hranu a vystoupíme k 1. kruhu. Velmi obtížnou a hladkou »střechu« zdoláme tak, že vystoupíme vlevo od kruhu vzhůru a pak přecházíme nad kruhem doprava po minimálních stupech a chytech k jakémusi »járku«, kterým dosáhneme vrcholu. K.A.Č. † V. Štáflová, Ing. Čabelka, Dr. Jelínek, 18. V. 39.

52. MUŠLE.

88. Normální cesta. K.A.Č. S. Herčík, J. Urban, J. Šimon, 7. IX. 47. Nastupuje se na hladkou »střechu« v jihovýchodní stěně, po které vystoupíme až k převisu. Ten obejdeme doleva na širokou polici v jihozápadní stěně (uzel), načež kromobyčejně obtížným vysokým krokem vystoupíme jihozápadní stěnkou na vrchol. Jest ne- snadné udati stupeň obtížnosti, jelikož se jedná vlastně jen o jeden »sedmičkový« krok. Jinak jest obtížnost věžičky I.

53. STAŘENA.

89. Spárkou V.-VI. Namáhavé. D.A.V. asi v r. 1929. Nastupuje se na balvan při jihovýchodní stěně, v jejíž hořejší části začíná mělká, postupně se prohlubující spárka. S balvanu překročíme doprava na úzkou lištu, po které přejdeme pod tuto spárku. Vstup do ní jest značně namáhavý, jelikož stupů není. Spárkou pak vystupujeme až tam, kde se rozšiřuje a vyústuje na širokém plateau. Odtud již snadno k vrcholu. K.A.Č. R. O. Bauše, Dr. Mézl, † V. Velvarský, 26. VI. 38.

90. * Severovýchodní stěna VII. K.A.Č. Dr. Mézl a Ing. Čabelka, 7. VI. 42. Nastupuje se při východní hraně do převislého zářezu, kterým vystoupíme »sokolíkem« na nepravidelnou, skoro neznatelnou římsu v severovýchodní stěně. Postupujeme po ní obtížně doprava (jištění přes dvoje »hodiny«), až k jakési výduti ve stěně a tou pak přímo vzhůru k 1. kruhu. Odtud krajně obtížně vystoupíme nad kruh a kromobyčejně těžce přejdeme doprava na malý výstupek (smyčka). S výstupku pokračujeme šikmo doleva vzhůru podél mělkého zářezu a přejdeme k 2. kruhu. Odtlačující stěnou vlevo od kruhu přejdeme velmi obtížně k východní hraně a kolem ní sestoupíme obtížně na široké podvrcholové plateau. Odtud snadno k vrcholu.

54. TUČŇÁK.

91. * Východní hrana VII. D.A.V. 12. VI. 38. Nastupuje se ve východní hraně, odkud přejdeme

doleva k velké dutině v jihovýchodní stěně. Krajně obtížně vystoupíme nad dutinou (uzel) šikmo doprava vzhůru a přejdeme na východní hranu. Tou přímo vzhůru pod převis (1. kruh). Od kruhu poněkud doleva v jihovýchodní stěně vzhůru (smyčka) a doprava ku krátké spárce, kterou tvoří ke stěně přilehlý výstupek ve východní hraně. Kromobyčejně obtížně vystoupíme na tento výstupek a dalším vysokým krokem dorazíme na hladké, podvrcholové plateau. K.A.Č. M. Jedlička, R. O. Bauše, Dr. Mézl, D. Jedličková, 26. VI. 1938.

55. JANEBOVA VĚŽ.

(Nelezeno.)

Pojmenováno na paměť dlouholetého náčelníka a předsedy K.A.Čs., který se zasloužil o rozvoj horolezectví v Československu. Zahynul tragicky za války.

56. MACHKOVA VĚŽ.

Pojmenováno na paměť Dr. Machka, místopředsedy K.A.Čs. a propagátora lezeckého sportu v pískovcových oblastech Českého Ráje.

92. Stará cesta VI.-VII. Namáhavé. D.A.V. asi v r. 1930. Nastupuje se od severovýchodu ze sedla mezi vlastní věží a okrajovými skalami. Do širokého komína, který tvoří jihovýchodní stěna s okrajovou skálou, přejdeme ze sedla po úzké, postupně se rozšiřující polici. Postupujeme po této polici v komíně doleva až ke kolmé, převislé spáře, probíhající jihovýchodní stěnou k vrcholu.

Touto, hlavně s počátku hladkou a převislou spárou vystoupíme namáhavě až k malému výstupku (1. kruh) a pokračujeme vzhůru až na vrchol. K.A.Č. Dr. Mézl, Dr. Jelínek, Dr. Kučera, M. Jedlička, 8. VI. 39.

93. * Herčíkova cesta VII. Namáhavé. Exponované. K.A.Čs. *S. Herčík, J. Šimon, J. Urban, Dr. Jelínek*, 13. VII. 47. Nastupujeme s předskalí při severových. stěně. Podél severní hrany sestoupíme poněkud dolů, načež vstoupíme do severozáp. stěny a po vodorovném zářezu ručkujeme kromobyčejně obtížně doprava. Tam, kde zářez končí, přehmátneme namáhavě do vyššího zářezu, táhnoucího se šikmo doprava vzhůru a končícího v jeskyni. Ručkujeme tímto zářezem stále krajně obtížně doprava a vstoupíme do jeskyně (1. kruh). Kolmou, místy odtlačující spárou nad jeskyní vystupujeme namáhavě až k místu, kde poněkud ustupuje dovnitř (smyčka) a pokračujeme kromobyčejně obtížně převislou její částí na vrchol.

*

Hledíme-li s okrajových skal směrem k Machkově věži, spatříme vlevo od ní ještě jednu malou věž. Stojí těsně pod okrajovými skalami a nebyla dosud zlezena. Tam, kde Budovcova stezka přivede nás na rozcestí (viz situač. plánek č. 5), stojí několik menších věží, z nichž za uvedení stojí:

57. TROJITÁ VĚŽ.

94. Normální cesta I. K.A.Čs. *Dr. Kučera, R. O. Bauše, M. Mokerská*, 2. VI. 38. Nastupuje se

od jihovýchodu do pravého komínku, kterým snadno vystoupíme na vrchol.

58. VĚŽIČKA U ROZCESTÍ.

(Nelezeno.)

59. SPÍCÍ MNICH.

95. * Krátká cesta IV. K.A.Č. *R. O. Bauše, M. Jedlička, Dr. Mézl, F. Zamastil*, 19. VI. 38. Nastupuje se v hladké jihozápadní hraně, kterou velmi obtížně vystoupíme přes převis na »břicho« Spícího Mnicha a postupujeme až pod »hlavu« (smyčka). Hlavu obcházíme doprava v jihovýchodní stěně, načež východní hranou dosáhneme vrcholu.

60. PUKLÁ VĚŽ.

96. Jihovýchodní komín I. Lezci z D.A.V. asi v r. 1928. Nastupuje se od jihovýchodu do širokého komína, kterým vystupujeme až pod velký vklíněný balvan. Prolezeme pod ním vnitřkem a pokračujeme dále na vrchol. K.A.Č. Dr. Mézl, 19. VI. 38.

61. JEZINKA.

97. Jihovýchodní stěna III.-IV. K.A.Č. *J. Müllerová, R. O. Bauše*, 26. X. 40. Nastupuje se do široké spáry, která výše uhýbá skoro vodorovně doleva. Vystupujeme v ní až k 1. kruhu, kde »postavíme«, abychom mohli vstoupiti do mělkého korýtko, které vpravo nad kruhem probíhá stěnou. Korýtkem po sporých stupech a chytech vystoupíme na vrchol.

62. SKALKA.

Jsou to vlastně dvě malé věže, z nichž věž jihozápadní má krátkou, ale zajímavou cestu.

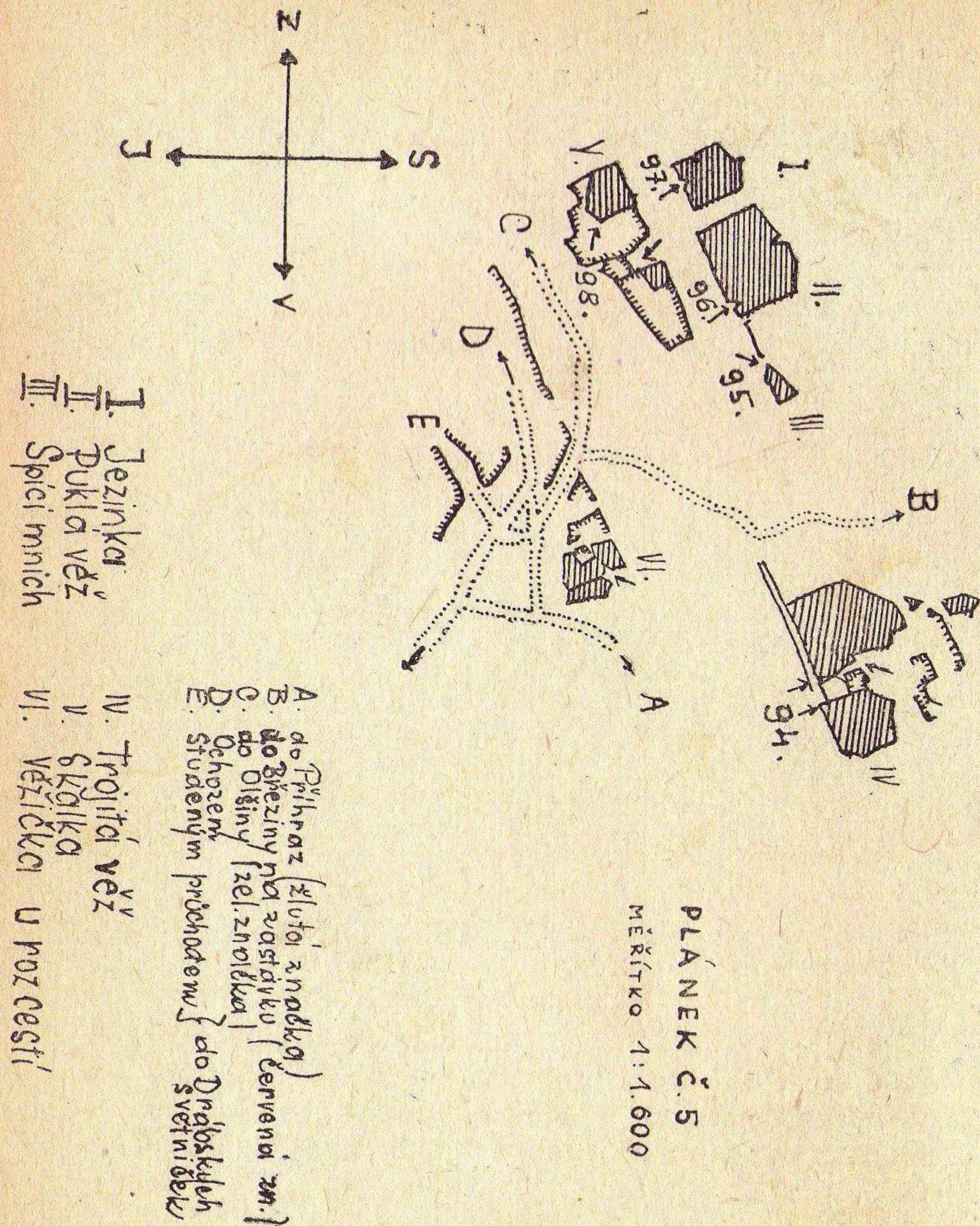
98. * Jihovýchodní hrana IV. K. V. F. asi v r. 1928. Nastupuje se od severovýchodu na balvan mezi oběma věžemi, odtud přejdeme na široké podvrcholové plateau jihozápadní věže. Východní hranou (zprava) pak obtížně vystoupíme na šikmou, hladkou »střechu« a tou po sporých chytch a stupech dosáhneme vrcholu. K.A.Čs. R. O. Bauše, M. Jedlička, Dr Šabata, 15. VIII. 36.

*

Těsně při okrajových skalách nad značkovanou cestou do Olšiny, jihozápadně od Skalky stojí mohutná skála, která pro svoji nápadnou podobu zvana jest domácími lidmi Řekova či Faraonova hlava.

63. SKALNÍ HRAD.

99. Stará cesta III. Lezci z K.V.F. asi v r. 1928. Ke komínu, který probíhá touto mohutnou skupinou věží od severovýchodu k jihozápadu jest nutno nejdříve sestoupiti od okrajových skal hlubokou strží (viz pl. č. 6). Vstoupíme do komína od severovýchodu a vystupujeme jím až na podvrcholové plateau při severovýchodní stěně. Krátkou spárkou v této stěně vystoupíme pak na vrchol. K.A.Čs. R. O. Bauše, M. Jedlička, 27. VIII. 1939.

PLÁNEK Č. 5

MĚŘÍTKO 1:1.600

A. do Přehraz (zlutá značka)
 B. do Gřeziny na zastávku (červená zn.)
 C. do Olšiny (zel. značka)
 D. Ochorený studeným přechodem } do Drobnokuleh světelné
 E. do Drobnokuleh světelné

I. Jezinka
 II. Pukla věž
 III. Spící mlich

IV. Trojitá věž
 V. Skalka
 VI. Vězička u poz cestí

100. Jihozápadní cesta IV. K.A.Čs. R. O. Bauše, Dr. Mézl, 16. VI. 36. Nastupuje se od jihozápadu v koutě do úzkého, odtlačujícího zářezu. Vystupujeme jím vzhůru až tam, kde se rozšiřuje v komín a tím pokračujeme na vrchol.

64. KOČKA.

101. * Normální cesta VII. N.F. R. Demmer, F. Patzak, G. Effenberger, 4. VIII. 29. Nastupuje se vlevo v jižní hraně, kterou vystupujeme vzhůru a přejdeme poněkud vpravo do východní stěny (1. kruh). Od kruhu přímo vzhůru velmi obtížnou stěnou k hladkému vrcholu, na který vystoupíme kromobyčejně těžkým, ošemetným krokem. K.A.Č. V. Nejedlo, S. Procházka, J. Urban, 31. V. 1942.

65. LVÍČEK.

102. Severozápadní komín I. K.V.F. K. Schörm, E. Berger, 7. IV. 28. Nastupuje se od severozápadu do komína, který probíhá celou věží od severozápadu k jihovýchodu. Vnitřkem komína snadno k vrcholu. K.A.Č. R. O. Bauše, M. Mokerská, 7. IV. 38.

103. Jihovýchodní komín II. D.A.V. O. Hauser, R. Raaz, 3. V. 36. Nastupuje se od jihovýchodu do krátké, hladké spáry, která se brzo rozšiřuje v komín. Tím pak pokračujeme až na vrchol. K.A.Č. R. O. Bauše, Dr. Kučera, M. Mokerská, 12. VI. 38.

104. Severozápadní stěnka III. T.C.B. 16. O. Witwer, O. Krampitz, 28. VIII. 29. Nastupuje se

při severní hraně do severozápadní stěnky (vpravo od vytesaného kříže). Krátkým, kromobyčejně obtížným, vysokým krokem vystoupíme stěnkou vzhůru ke komínku, kterým snadno dosáhneme vrcholu. K.A.Č. M. Jedlička, R. O. Bauše, J. Müllerová, D. Jedličková, 7. VII. 40.

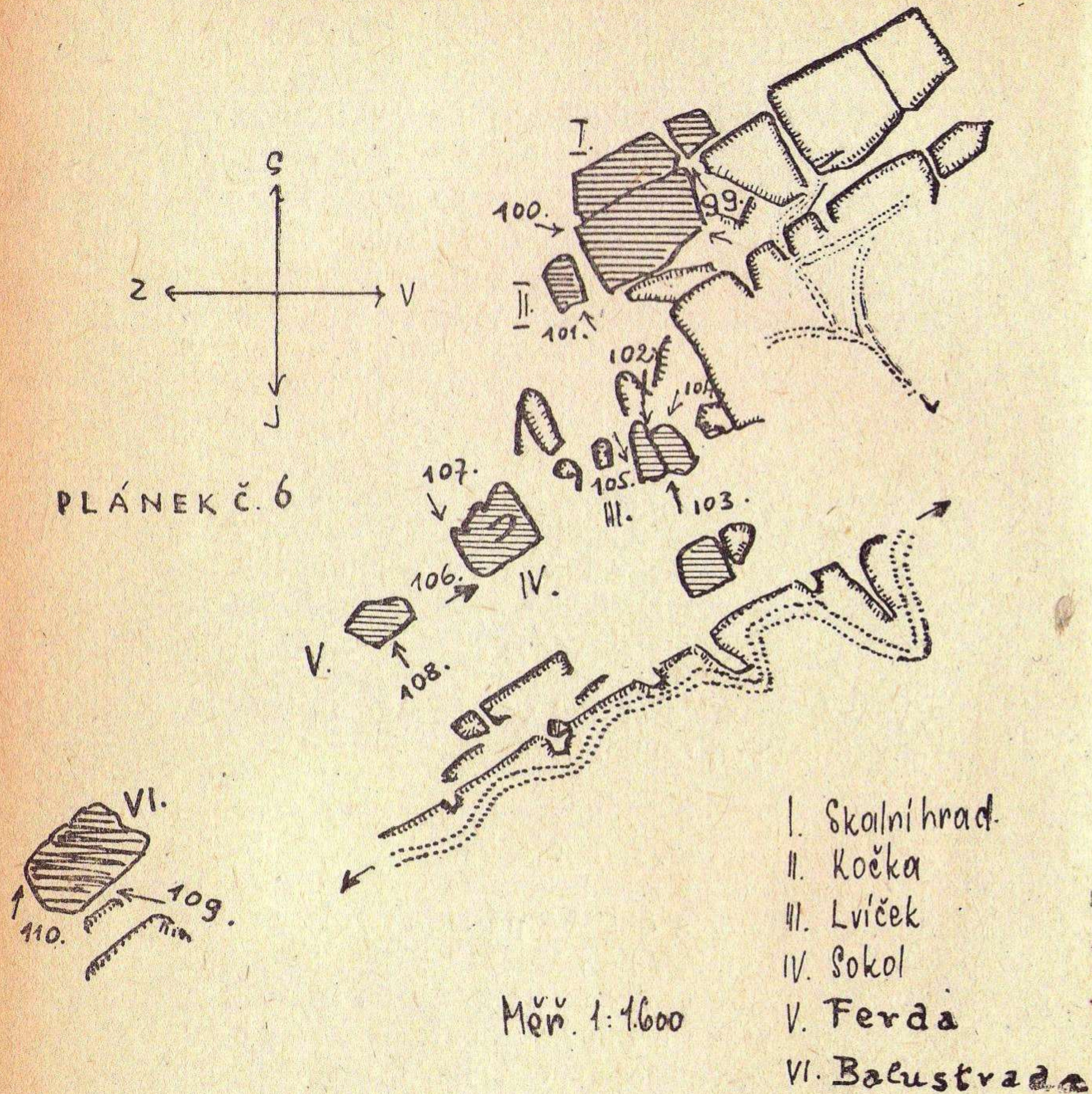
105. Jihozápadní pilíř V. K.A.Čs. R. O. Bauše, K. Čabelka, M. Jedlička, D. Jedličková, 30. V. 39. Nastupuje se v západní stěně pilíře poblíže jižní hrany. Hladkou, obtížnou stěnou vystupujeme ke dvěma nápadným »plackám«, jakoby přilepeným ke stěně (smyčka). Od druhé »placky« pokračujeme přímo vzhůru k malé jeskyni, kde jest 1. kruh. Nad jeskyní se táhne spára, oddělující pilíř od vlastní věže. Vpravo od spáry vystoupíme krátkou stěnkou na vrchol pilíře, přejdeme do komína v jihovýchodní stěně a vystoupíme jím na vrchol.

66. SOKOL.

Vysoká, osaměle stojící věž se dvěma krásnými a zajímavými cestami.

106. * Normální cesta VI. Exponované. K.V.F. W. Agly, E. Berger, H. Heinrich, A. Hübel, 8. VI. 28. Nastupujeme s »postavením« v pravé části jihozápadní stěny a obtížně po sporých stupech a chytech vystoupíme na balkonek v jižní hraně (1. kruh). Od kruhu vpravo vstoupíme do spáry v jihovýchodní stěně a tou pokračujeme až na hladkou »střechu«, ve které spára skoro mizí. Jemným přechodem šikmo po »stříšce« doleva vzhůru do-

PLÁNEK Č. 6

sáhneme podvrcholové stěny, načež šikmo doprava vzhůru podél krátkého zářezu postupujeme ke spárce, kterou dosáhneme vrcholu. K.A.Čs. K. Čabelka s partou, 18. IX. 32.

107. * Údolní cesta VI.-VII. Exponované. D.A.V. K. Seyffert, F. Funke, M. Kertész, A. Preibisch, 9. VII. 31. Krátkým komínkem vystoupíme na předskalí při severozápadní stěně. Odtud vstoupíme do krátké spárky, kterou vystoupíme na jakousi stříšku, kde jest 1. kruh. Vpravo od kruhu jest další krátká, obtížná spárka, kterou dorazíme na široké plateau se dvěma borovicemi. Zde probíhá stěnou šikmo doprava vzhůru ostrý zářez, který zdoláme »sokolíkem«. (Na konci zářezu 2. kruh.) Odtud obtížným vodorovným přechodem doleva dosáhneme hluboké spáry, která se táhne až na vrchol. Touto spárou vystupujeme až tam, kde se poněkud lomí doleva. Zde jest 3. kruh, od kterého pokračujeme spárou až pod převislý vrchol, načež širokým rozpěrem mezi spárou a krátkým zářezem vpravo zakončíme výstup. K.A.Čs. Ing. Čabelka, Dr. Mézl, Dr. Jelínek, † V. Štáflová, 15. IV. 39.

67. FERDA.

108. * Normální cesta VI. K.A.Č. V. Nejedlo, J. Urban, 31. V. 42. Nastupuje se do jihovýchodní stěny, kterou velmi obtížně vystoupíme doleva k 1. kruhu, načež poněkud vlevo od kruhu po mělkých stupech a chytech velmi obtížně dosáhneme vrcholu.

68. BALUSTRADA.

Jedna z nejmohutnějších věží v Drábských Světničkách, s vrcholem porostlým klečí.

109. Stará cesta IV. K.V.F. *K. Schörm, W. Agly, E. Berger, A. Heinrich*, 8. IV. 28. Nastupuje se s balvanů při jihovýchodní stěně, kde jest nutno »postaviti«, abychom mohli vstoupiti do mohutného převisu. Vystoupivše naň, přejdeme poněkud doleva ke krátkému, odtlačujícímu zářezu, který přechází do hlubokého, vodorovného žlabu, táhnoucího se pod podvrcholovým převisem až k východní hraně. Zdolavše zářez, prolezeme žlabem a vystoupíme východní hranou na vrchol. K.A.Čs. Ing. Čabelka s partou, 19. VI. 32.

110. * Preibischova cesta VII. Namáhavé a exponované. D.A.V. *A. Preibisch, † K. Seyffert, F. Funke*, 9. VIII. 31. Nastupuje se od západu na širokou, hluboce zaříznutou polici, se které vstoupíme do ostrého, skoro kolmého zářezu, táhnoucího se v jihozápadní stěně vzhůru a později trochu uhýbajícího doprava. (Jištění pomocí uzlů.) Vystupujeme jím částečně »sokolíkem« až k místu, kde se náhle ohýbá doprava tak, že jest skoro vodorovný. Přecházíme v něm krajně obtížně doprava až tam, kde do něj vyústuje hluboká, kolmá spára. Spárou pokračujeme až k 1. kruhu, který jest na její levé straně a odtud dále až tam, kde končí na velkém balkonu při západní hraně. Spárou vlevo nebo přímo nad balkonem vystoupíme pak na vrchol. K.A.Č. L. Vodháněl, Dr. Jelínek, 26. VIII. 42.

69. TRUBKOVÁ JEHLA.

111. Normální cesta I.-II. Lezci z S.B.K.V. asi v r. 1928. Nastupuje se od severovýchodu do krátkého komína mezi předskalím a vlastní věží. Vystoupíme jím vzhůru a přejdeme na širokou polici v jihovýchodní stěně, po které postupujeme doprava (uzel) a vystoupíme na podvrcholové plateau. Odtud východní hranou k vrcholu. K.A.Čs. M. Jedlička, R. O. Bauše, Dr. Šabata, D. Jedličková, 16. VIII. 36.

70. ČERNÁ JEHLA.

112. Normální cesta III.-IV. S.B.B. *A. Kretschmar, L. Girod*, 9. IV. 29. Nastupuje se od jihozápadu s police při okrajové skále, se které vystoupíme do komína. Tímto dosti hladkým komínem, který se postupně rozšiřuje, vystupujeme vzhůru až k široké polici v jihozápadní stěně (1. kruh). Od kruhu vystoupíme nejdříve poněkud doleva vzhůru, načež přejdeme doprava na polici, která se táhne šikmo vzhůru v jihovýchodní stěně. Po této polici dosáhneme vrcholu. K.A.Čs. D. Jedličková, M. Jedlička, 27. VIII. 39.

71. DRÁBSKÝ SLOUP.

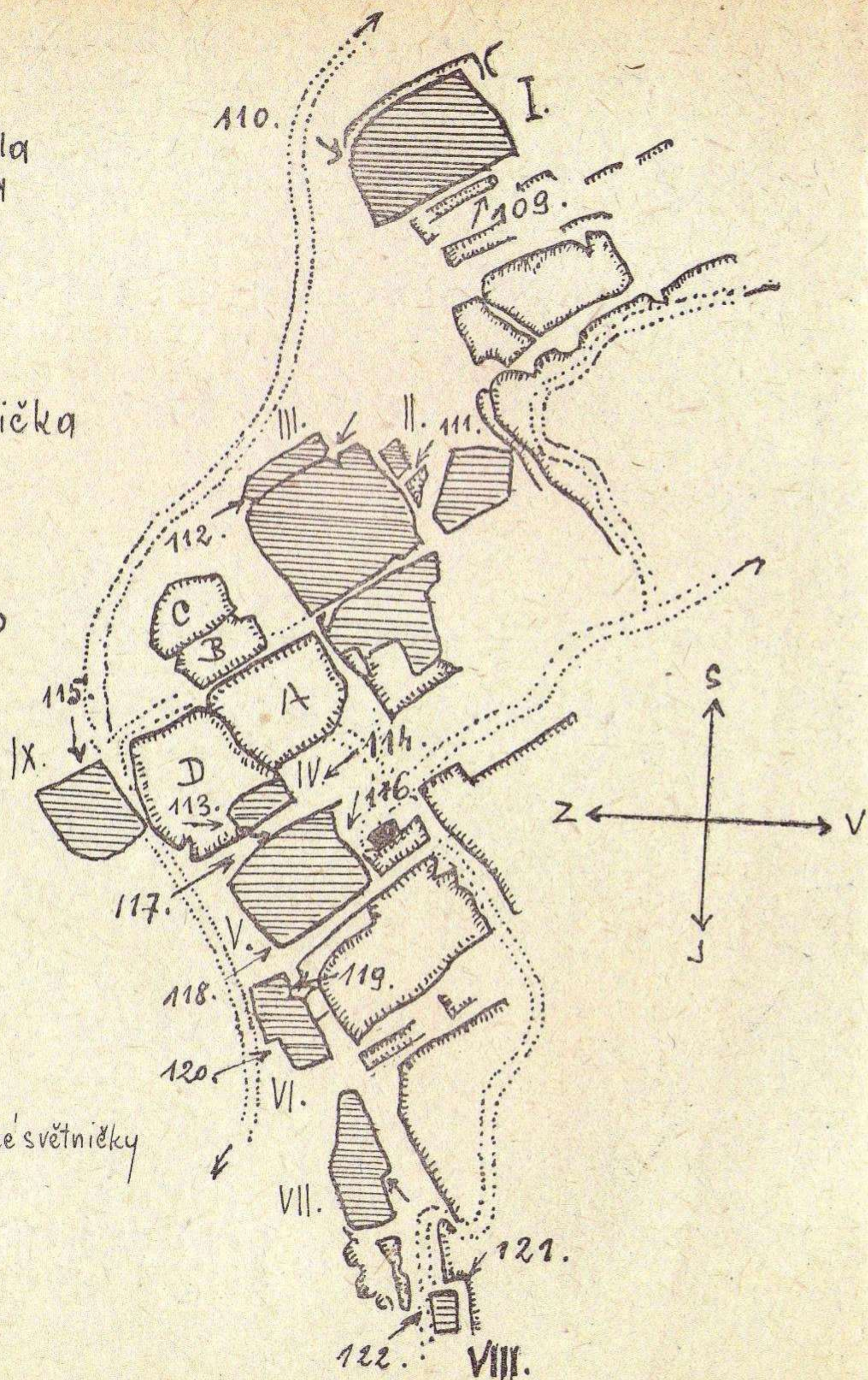
113. * Nejedlova cesta VI.-VII. Exponované. K.A.Č. *V. Nejedlo, J. Urban, J. Procházka, F. Adler*, 16. VIII. 40. K nástupu dojdeme průcho-dem mezi Sloupem a massivem Drábských Světniček (viz pláněk písmeno D) na široké plateau. Odtud překročíme do jižní hrany a vystupujeme

PLÁNEK Č. 7

- I. Balustráda
- II. Trubková jehla
- III. Černá jehla
- IV. Sloup
- V. Dráb
- VI. Hlůvka
- VII. Čínská věžička
- IX. Partyzán

MĚŘÍTKO 1:1.600

A.
B.
C.
D. } Drábské světničky

v této po nápadných »plackách« (smyčky) přímo k 1. kruhu. Krátkou, odtlačující spárkou (uzel) nad kruhem dosáhneme malého výstupku v jihovýchodní stěně. Kromobyčejně obtížně vstaneme na tomto výstupku a pokračujeme jižní hranou k vrcholu.

114. * Šimonova cesta VII. Namáhavé. K.Čs.T. J. Šimon, K. Moc, 16. IX. 45. Nastupuje se ze sedla mezi Sloupem a massivem Drábských Světniček (A, D). Zde poněkud sestoupíme a přepadneme do převislé severní hrany. Po minimálních stupech a chytech přejdeme do severovýchodní stěny pod převislou její částí a kromobyčejně těžkým, vysokým krokem vystoupíme na východní hranu. Odtud přecházíme jihovýchodní stěnou kolem »okna« do kouta (smyčka), kterým dojdeme k 1. kruhu. Od kruhu šikmo doprava vzhůru ke hrotu ve východní hraně (smyčka), načez přecházíme po hladké »stříšce« doleva ke koutu, ve kterém se táhne k vrcholu odtlačující spárka (na jejím začátku smyčka). Touto kromobyčejně obtížnou spárkou, jejíž konec zdoláme »sokolíkem«, vystoupíme na vrchol.

72. PARTYZÁN.

115. Normální cesta V. Lámavá skála. K.Čs.T. J. Šimon, K. Moc, 9. V. 46. Nastupujeme v severní hraně, odkud přecházíme po polici doprava v severozápadní stěně. Tam, kde police končí, pokračujeme doprava vzhůru k vodorovnému zářezu (uvnitř »hodiny«) a podél tohoto stále doprava dosáhneme výklenku ve stěně. Velmi obtížně

v něm vstaneme (uzel) a vystoupíme doprava na západní hranu. Odtud již snadno k vrcholu.

73. DRÁB.

116. Stará cesta VI.-VII. K.V.F. W. Agly, E. Berger, K. Schörm, A. Henrich, 12. VIII. 28. Ne-lákavá cesta v lámavé, mechovité stěně. Nástup jest v severovýchodní stěně, kde bylo nutno »postaviti« tím způsobem, že třem lezcům vystoupili na ramena další dva a teprve na tyto vystoupil prvolezec, aby dosáhl do mělké spáry, která zde začíná. Velmi obtížně vypracujeme se touto spárou až k 1. kruhu a pokračujeme doprava ke krátké, mělké spárce, která mizí ve stěně pod malou borovičkou (smyčka). Pak přímo vzhůru v nepříjemné, zarostlé stěně k vrcholu.

117. * Cesta ze strže VII. Namáhavé a exponované. D.A.V. M. Kertész, † K. Seyffert, W. Agly, 29. VI. 30. Nastupuje se ve strži mezi Drábem a Sloupem při severní hraně, načež přecházíme velmi obtížně v severozápadní stěně po sporých stúpech a chytech až k 1. kruhu. Od kruhu vstoupíme do úzké spáry, kterou namáhavě zdoláme »sokolíkem« (uzel). Tam, kde spára probíhá převisem, odbočíme doprava na polici pod převisem (»hodiny«) a krátkou stěnkou pokračujeme k vodorovnému zářezu, po kterém dorazíme doprava k hlubokému výklenku v jihozápadní stěně. Spárou, která se táhne nad výklenkem šikmo doleva vzhůru a která pod vrcholem se lomí doprava vystoupíme pak na vrchol. K.A.Č. J. Šimon, K. Moc, 1. V. 46.

118. * Jihozápadní stěna VI. K.A.Č. Dr. Mézl, Ing. Čabelka, 20. VI. 42. Nastupuje se ve strži mezi jihovýchodní stěnou Drába, Hláskou a okrajovými skalami (viz plánek). Po široké polici, která probíhá jihovýchodní stěnou, postupujeme až na jižní hranu (jištění kolem velkého bloku), načež krátkým, jemným přechodem (»hodiny«) přejdeme do jihozápadní stěny ke kolmému, úzkému zářezu. Vystupujeme podél tohoto zářezu stěnou vzhůru až k 1. kruhu a dále pokračujeme po sporých stupech a chytech až k 2. kruhu. Odtud přímo vzhůru až na vrchol.

74. HLÁSKA.

119. * Stará cesta VII. Namáhavé a exponované! D.A.V. W. Agly s partou v r. 1928. Nastupuje se ve strži mezi Drábem, Hláskou a okrajovými skalami (viz plánek č. 7). Vstoupíme do stěny severovýchodní v její levé části a přecházíme doprava až k dlouhé, kolmé spáře, táhnoucí se v pravé části stěny od země až k vrcholu. Vstoupíme do ní v místě, kde jest rozsáhlé »hnízdo« (vpravo od spáry) s »hodinami«. Odtud odtlačující spárou obtížně vzhůru (asi 3 m nad »hnízdem« jistící uzel) a stále krajně namáhavě až k 1. kruhu. Úzkou, hladkou a velmi namáhavou spárkou nad kruhem dosáhneme pak vrcholu. Poznamenávám, že při prvním výstupu použito bylo postranního jištění s Drába a okrajových skal; proto jest 1. kruh tak vysoko! K.A.Čs. Střídavé vedení: J. Němeček a J. Hataš, M. Nový, 13. VII. 47.

120. * Nejedlova cesta VII. Namáhavé a exponované! K.A.Č. V. Nejedlo, A. Čermák, 14. VII. 41. Cesta tato jest všeobecně pokládána za nejkrásnější, ale i nejobtížnější v celé oblasti skal na Mužském. Její délka, expozice a krom-obyčejná obtížnost od začátku až do konce kladě mimořádné požadavky na technickou vyspělost, chladnokrevnost a fysickou zdatnost lezce.

Nastupuje se v pravé části jihozápadní stěny tam, kde tvoří jakýsi kout. Odtlačující stěnou po sporých stupech a chytech vystupujeme k 1. kruhu a pokračujeme podél jemného zářezu ke druhému kruhu. Odtud vzhůru a poněkud doprava převislou, krajně obtížnou stěnou k nápadně dutině a 3. kruhu. Zde začneme přecházeti doleva pod velkým převisem za roh a v odtlačující, krajně obtížné stěně přecházíme stále doleva k »hodinám« (smyčka). Odtud pokračujeme stále vodorovným přechodem přes nejobtížnější místo traversu a dosáhneme 4. kruhu, načež dále doleva za roh vstoupíme do hluboké spáry, táhnoucí se k vrcholu. Postupujeme touto spárou až k 5. kruhu a dále k 6. kruhu a na vrchol.

75. ČÍNSKÁ VĚŽIČKA.

121. * Normální cesta V. S.B.K.V. asi v r. 1928. Nastupujeme v levé části severní stěny a vystupujeme šikmo doleva vzhůru na polici ve východní stěně (uzel). Odtud pokračujeme obtížně doprava vzhůru po hladké severní stěně až ke skoro vodorovnému, ostrému zářezu pod vrcholem (uzel). Krátkou, odtlačující stěnkou při seve-

rovýchodní hraně vystoupíme pak obtížně na vrchol. K.A.Čs. M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková, 9. VII. 39.

122. * Západní hrana V.-VI. K.A.Č. J. Němeček s partou, 26. IV. 43. Nastupuje se ve středu severní stěny, kterou vystupujeme šikmo doprava vzhůru na balkonek při západní hraně (smyčka). Odtud přímo vzhůru západní hranou k zářezu (uzel) a stále vzhůru až k »hodinám«, přes které vystoupíme na vrchol.

76. PINTA.

123. Normální cesta III. K.A.Č. J. Šimon, S. Herčík, Z. Řepka, 7. IX. 47. Nastupuje se do komína, který probíhá mezi okrajovými skalami a Pintou od severozápadu k jihovýchodu. Tímto poněkud namáhavým, hladkým komínem vystupujeme vzhůru až k vrcholu věže, na který překročíme rozpěrným krokem.

*

Pinta jest poslední lezecky zajímavou věží v oblasti Drábských světniček. Třetí, velmi rozsáhlou oblastí jest řada lesnatých, divoce rozervaných údolí a roklí, táhnoucí se od osady Mužský přes Hynšta a Vlčí Důl až ke dvoru Arnoštic (viz mapku). Jest to nejkrásnější a nejopuštěnější oblast skal na Mužském s četnými menšími, ale lezecky zajímavými věžemi. Nejlepším východiskem jsou Příhřazy, osada Mužský nebo Nová Ves.

77. SALVATOR.

Mohutná, osaměle stojící věž v oboře nad dvorem Arnoštice, dobře viditelná již se silnice, vedoucí do Příhraz.

124. Stará cesta II. K.K.K. *M. Hoffmann, K. Gönner*, 2. VI. 28. Nastupuje se od jihovýchodu na vodorovnou polici, po které přejdeme doprava do zvonovitého komína. Můžeme však zahájit výstup přímo tímto komínem. Vystoupíme jím až k místu, kde se uzavírá, načež prolezeme jakýmsi tunelem do severní stěny k velké borovici. Zde pokračujeme vzhůru komínem, směřujícím rovněž od jihovýchodu k severozápadu a vystoupíme jím na mohutné předskalí, přiléhající k jihovýchodní stěně vlastní věže. V této stěně jest krátká, mělká spárka, kterou vystoupíme na polici s břízkou. Po polici přecházíme stále doleva až skoro k jihozápadní stěně, kde začíná široký komínovitý zářez (»hodiny«). Rozpěrem v tomto zářezu dosáhneme již snadno vrcholu. K.A.Čs. R. O. Bauše, Ing. Laibl, 2. VI. 37.

125. Varianta Staré cesty III. K.A.Č. *R. O. Bauše, E. Frössl*, 19. X. 41. Nastupuje se od jihovýchodu vpravo od Staré cesty do široké, dole zvonovité spáry. Touto spárou obtížně vystoupíme vzhůru a dorazíme přímo do komína, probíhajícího předskalím od jihovýchodu k severozápadu. Odtud pokračujeme Starou cestou k vrcholu.

126. * Jižní stěna V.-VI. Lámavá skála. K.K.K. *E. Hage, M. Thieme, M. Hoffmann, K. Gönner*, 2. VI. 28. Nastupuje se v sedle při jižní stěně do

pravé, úzké a velmi obtížné trhliny. Vystoupíme podél ní na hladkou polici s jeskyní (uvnitř »hodiny«). Nad jeskyní táhne se vzhůru mělká spára, která vyústuje na podvrcholovém plateau. Podél této spáry vystupujeme až k velkému výklenku (1. kruh) a odtud poněkud doprava odtlačující stěnou na plateau. Pak snadno na vrchol. K.A.Č. *L. Vodháněl, † J. Smítka*, 20. VII. 41.

127. * Jihozápadní cesta V. T.C.B.16. *O. Witwer, G. Görne, M. Zöllner*, 3. IX. 28. Nastupuje se v sedle při jižní stěně buď do spáry, kterou začíná cesta č. 126., anebo lépe do úzké a odtlačující spáry vlevo od této. Spárou velmi obtížně vystoupíme až tam, kde se rozšiřuje, načež přejdeme doleva k jeskyni v jihozápadní hraně. (Tato jeskyně tvoří v hraně vlastně jakési obrovské »hodiny« k zajištění.) Z jeskyně vystoupíme doleva na jihozápadní hranu a tou pokračujeme vzhůru na balkon v západní stěně, nad kterým počíná široký komín. Komínem lehce k vrcholu. K.A.Č. R. O. Bauše, *M. Jedlička, E. Frössl*, 22. VI. 42.

78. VĚŽ U OBORY.

(Nelezeno.)

79. KAČER.

128. * Krátká cesta IV.-V. K.A.Č. *J. Müllero-va D. Jedličková, R. O. Bauše*, 12. VII. 41. S velké balvanu při severovýchodní hraně překročíme do této hrany a přejdeme do hluboce zaříznutí police v severní stěně. Vysokým, obtížným

krokem vystoupíme pak na výstupek v severozápadní hraně a odtud vzhůru k »hodinám«. Hladkou a obtížnou stěnkou vlevo od »hodin« vystoupíme na vrchol.

80. IROQUOI.

129. * Normální cesta V.-VI. K.A.Č. Dr. Mézl a Z. Votava, † V. Štáflová, 16. X. 38. Nastupuje se ze sedla mezi vlastní věží a okrajovými skalami, poněkud vpravo od jižní hrany. Šikmo doleva vzhůru vystoupíme na hladký, malý výstupek v této hraně, načež po vodorovném, úzkém zářezu přejdeme doprava a vystoupíme na široký, písčitý balkon. Odtud pokračujeme v jihových. stěně vzhůru podél nápadných děr a obtížným přechodem doprava vystoupíme na vodorovný zářez ve východní stěně (1. kruh). Na hladký vrchol vystoupíme pak krajně obtížně přímo vzhůru nad kruhem.

81. MECHOVÁ VĚŽ.

(Nelezeno.)

82. VLČICE.

130. * Normální cesta IV. K.K.K. M. Hoffman, E. Hage, K. Gönner, M. Thieme, 1. VI. 28. Nastupujeme od jihovýchodu vlevo od širokého komína, který odděluje Vlčici od pilíře při okrajových skalách. Spárou mezi tímto pilířem a okrajovou skálou vystoupíme na vrchol pilíře, sekte-

rého přepadem vstoupíme do jihu západní stěny Vlčice (1. kruh). Velmi obtížně vystoupíme hladkou stěnou nad kruh, načež šikmo doprava vzhůru přejdeme k velké borovici a odtud snadno na vrchol. K.A.Č. Dr. Z. Mézl, R. O. Bauše, Dr. Jelínek, 22. X. 38.

83. KOLIBA.

131. Koutová cesta II.-III. K.A.Č. R. O. Bauše, 28. VI. 41. Nastupuje se od jihovýchodu vpravo od sedla mezi okraji a Kolibou do kouta, v němž jsou dva úzké komíny. Jeden, probíhající od jihu k severu, druhý od východu k západu. Oba komíny se nahoře zúžují ve spáry. Vystupujeme nejdříve východním komínem až k místu, kde se náhle uzavírá, načež rozpěrem do jižního komína přejdeme opět do východní spáry a tou dosáhneme vrcholu.

132. Západní komín I.-II. K.A.Č. J. Müllerová, R. O. Bauše, Dr. Z. Mézl. Nastupuje se od západu do kouta, kterým probíhá dlouhý komín, dole se zúžující ve spáru. Tímto komínem vystupujeme přímo až na vrchol.

133. Sestupová cesta I. Používá se k sestupu s Koliby. Vstupuje se do ní od jihovýchodu přímo ze sedla mezi okraji a Kolibou.

84. PODZIMNÍ VĚŽ.

134. Stará cesta I.-II. K.K.K. M. Hoffmann, E. Hage, K. Gönner, M. Thieme, 1. VI. 28. Nastupu-

je se od jihovýchodu do krátké spárky, kterou vystoupíme na široké, písčité plateau. Přejdeme poněkud doprava ke komínu, kterým vystupujeme až k »oknu«. Projdeme »oknem« a pokračujeme severozápadním komínem na vrchol. K.A.Č. R. O. Bauše, 22. X. 38.

85. SAMOTÁŘ.

135. * Jižní stěna VII. K.A.Č. † J. Smítka, V. Procházka, V. Porcal, 14. VII. 40. Lámavá skála. Nastupuje se ze sedla ve středu jižní stěny. Podél mělké spárky vystupujeme přímo vzhůru do vodorovně vrstvené stěny (1. kruh). Odtud stále vzhůru odtlačující stěnou po sporých stupech a chytech k 2. kruhu. Od tohoto krajně obtížně vzhůru až k vodorovnému zářezu, po kterém přecházíme doleva na hranu. Odtud přímo na vrchol. Technicky krajně obtížná stěna!

86. BACHYNĚ.

136. Severní spára III. K.A.Č. Dr. Z. Mézl, J. Müllerová, 17. X. 39. Nastupuje se ze sedla mezi Bachyní a okrajovými skalami. Spárou, která probíhá středem severní stěny vystoupíme přímo na vrchol.

87. BRONZOVÁ VĚŽ.

137. Severozápadní cesta II.-III. D.A.V. Liberečtí lezci asi v r. 1930. Nastupuje se od severozápadu do krátké, převislé spárky, kterou vy-

stoupíme do výklenku, nad kterým se spára poněkud rozšiřuje. Touto spárou pokračujeme přímo k vrcholu. K.A.Č. R. O. Bauše, M. Jedlička, 1. VI. 41.

88. MENHIR.

138. * Severní stěna VI. Namáhavé! K.A.Č. M. Nový a J. Němeček, 11. X. 47. Nastupujeme do mírně odtlačující severní stěny, kdež vystoupíme na poličku. Nad ní probíhá stěnou krátký zářez, končící v převisu. Vlevo od něj začíná další mělký zářez, který mizí na vrcholu. Kromobyčejně obtížně vystupujeme prvním zářezem »sokolíkem« vzhůru (uzel), přejdeme do levého zářezu a dosáhneme krajně obtížně 1. kruhu. Od kruhu vzhůru a obtížně na hladký vrchol.

89. HERBERT.

139. * Údolní stěna VII. D.A.V. A. Preibisch, W. Agly, F. Funke, 27. VIII. 34. Namáhavé a exponované; kruchá skála! Nastupuje se při západní hraně, načež přecházíme jemným přechodem šikmo doprava vzhůru v jihozápadní stěně až k 1. kruhu. Vystoupíme nad kruh a pokračujeme poněkud doprava vzhůru krajně obtížně až k dutině. Přes převislou stěnu nad dutinou dosáhneme pak široké police, hluboce zaříznuté do stěny (2. kruh). Vlevo nad kruhem začíná převislá »solivá« spárka, do které vstoupíme kromobyčejně těžkým vysokým krokem a dosáhneme »hodin«. Spárou, postupně ustupující pak pokračujeme na vrchol. K.A.Č. † J. Smítka, S. Šebík, 15. VII. 41.

90. NÁHRADNÍ VĚŽ.

140. Normální cesta III. K.A.Čs. Dr. Z. Mézl, Dr. K. Kučera, M. Mokerská, 16. IV. 39. Nastupuje se od severovýchodu do komína mezi vlastní věží a předskalím. Komínem vystoupíme až na vrchol předskalí, načež přejdeme do široké spáry, kterou dosáhneme vrcholu.

91. VŘESOVÁ VĚŽIČKA.

141. Normální cesta IV. K.A.Č. M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková, 6. V. 40. Nastupuje se do krátké, převislé stěnky od severu. Vystoupíme jí obtížně ke spáře, kterou pokračujeme až na balkon pod vrcholem. Zde přejdeme do západní stěny, kterou dorazíme na vrchol.

92. ZVON.

142. * Německá cesta VII. D.A.V. M. Kertész a W. Agly, F. Funke, K. Seyffert, A. Preibisch, 20. VII. 30. Exponované a namáhavé! Nastupuje se v šikmém korytě při jihozápadní hraně. Zde bylo prvolezci mohutně »postaveno«, takže zdolal krajně těžkou, převislou stěnku a dosáhl velikého »zobáku« v jihových. hraně. Nyní dojdeme k uvedenému »zobáku« všeobecně používanou Šimonovou variantou, která z lezeckého stanoviska jest hodnotnější. Nastupujeme ji s předskalí při severozáp. hraně Zvonu. Překročíme do stěny a kromobyčejně obtížně přecházíme doprava (smyčky) až k jihozápadní hraně s uvedeným »zobá-

kem« (smyčka). Odtud přecházíme doprava v jižní stěně až k 1. kruhu. Od kruhu pokračujeme doprava za východní hranu, kde probíhá severovýchodní stěnou skoro vodorovná spára, mírně šikmá. Přecházíme podél ní stále doprava (několik smyček) až tam, kde se lomí a přechází v kolmou, hladkou spáru (smyčka), vyústující na podvrcholovém plateau. Zdolavše tuto kromobyčejně obtížnou spárku, vystoupíme již lehce na vrchol. K.A.Čs. J. Němeček, J. Hataš, M. Nový, 11. V. 47.

143. * Chlumova cesta VII. K.A.Č. † V. Chlum a V. Kříž, 8. VI. 41. Exponované, lámavá skála! Nastupuje se s mohutného balvanu při jižní stěně, se kterého vystoupíme do stěny a přecházíme vodorovně doprava až skoro k jihovýchodní hraně. Zde přímo vzhůru lámavou, odtlačující jižní stěnou, načež poněkud doleva k jakémusi »járku«. Tím pokračujeme po hladké stříšce až k 1. kruhu (kde se obě cesty křížují). Od 1. kruhu šikmo doleva vzhůru velmi kruchou stěnou do sedélka mezi oběma vrcholy.

93. VĚŽIČKY U ZVONU.

(Lezecky málo zajímavé.)

94. TURBAN.

(Nelezeno.)

95. BORO VÁ VĚŽIČKA.

(Nelezeno.)

96. MEDUSA.

144. **Nórmální cesta III.** K.A.Č. *Dr. Mézl, R. O. Bauše*, 28. VI. 41. Lá mavá skála. Nastupuje se do komína, který tvoří jihovýchodní stěna a mohutné předskalí. Komínem vystoupíme na předskalí, načež překročíme do převislé spáry v jihovýchodní stěně (smyčka). Spárou postupujeme vzhůru, pak přejdeme doprava na širokou polici v severovýchodní stěně, nad kterou jest 1. kruh. Od kruhu s »postavením« na vrchol.

145. **Krátká cesta III.-IV.** K.A.Č. *J. Müllerová, R. O. Bauše, bří Frösslové*, 25. VII. 41. Nastupuje se v severovýchodní stěně vpravo od převislé, zvonovité spárky, skoro při severní hraně. Šikmo doleva vzhůru přejdeme na výstupek nad zvonovitou spárkou, nad kterou pokračuje lomená spárka na široké polici v severovýchodní stěně. Vystoupíme touto spárou na polici k 1. kruhu (zde se obě cesty spojují) a s »postavením« dosáhneme vrcholu.

97. VEVEŘÍ VĚŽIČKA.

146. **Severní stěnka II.-III.** K.A.Č. *J. Müllerová, R. O. Bauše, bří Frösslové*, 25. VII. 41. Nastupuje se ze sedla mezi Veverí věžičkou a okrajovými skalami, v levé části severovýchodní stěny. Vystupující severovýchodní stěnkou, přejdeme do východní hrany, tou postupujeme vzhůru, načež severovýchodní stěnkou vystoupíme na vrchol.

98. ŘÍJNOVÁ VĚŽ I.

147. **Koutová cesta III.-IV.** Lezci němečtí z SBB. asi v r. 1928. Nastupuje se od jihovýchodu do komína, mezi oběma věžemi, kterým vystoupíme do sedla. Ze sedla přecházíme (smyčka) jihovýchodní stěnou a do kouta, který tvoří jihovýchodní a jihozápadní stěna. Poněkud odtlačující spárkou v tomto koutě (smyčka) vystoupíme vzhůru a přejdeme na vrchol. K.A.Čs. *Dr. Mézl, F. Zamastil, J. Jelínková*, 23. X. 38.

99. ŘÍJNOVÁ VĚŽ II. (ÚDOLNÍ).

Byla zlezena lezci z SBB. asi v r. 1928., pravděpodobně ze sedla spárou v jihovýchodní stěně. Podrobnosti chybí.

148. **Severní cesta III.-IV.** K.A.Č. *R. O. Bauše Dr. Jelínek*, 23. X. 38. Nastupuje se od jihovýchodu do komína, kterým vystoupíme do sedla mezi oběma Říjnovými věžemi. Projdeme sedlem a vstoupíme do severní hrany věže. Vystoupivše na malý výstupek v severní hraně (»hodiny«), dorazíme obtížným, vysokým krokem na balkonek, nad nímž se táhne ve východní stěnce k vrcholu spárka. Touto spárkou dosáhneme vrcholu.

149. **Němečková cesta VII.** Lá mavá skála! K.A.Čs. *J. Němeček, J. Hataš, M. Hataš, M. Nový*, 7. IX. 47. Nastupuje se v západní stěně pilíře, stojícího v levé části jižní stěny. Vystoupíme na vrchol pilíře hranou (»hodiny«), načež pokračujeme vzhůru odtlačující, kruchou stěnou a mírně dole-

va k 1. kruhu. Od kruhu doleva přes hladkou plotnu a asi 2 m stěnou do »hnízda« (jištění). Odtud přecházíme doprava přes lámavé »krajky« a dosáhneme 2. kruhu. Převislou a hladkou stěnkou vystoupíme velmi obtížně do jakéhosi »žlabu« a tím pokračujeme až na vrchol. Celá stěna jest velmi lámavá!

100. DOLMEN.

150. Normální cesta III.-IV. K.A.Č. Dr. Z. Mézl, J. Müllerová, R. O. Bauše, 5. VII. 41. Nastupuje se od jihovýchodu do spáry, místy odtlačující, kterou vystoupíme na široké plateau. Přejdeme doprava k převislé východní hraně, do které vstoupíme vysokým krokem, přejdeme poněkud doleva na výstupek a hladkou jihovýchodní stěnkou dosáhneme vrcholu.

101. JEDNIČKA.

151. Normální cesta I. K.A.Č. Dr. Mézl, R. O. Bauše, 5. VII. 41. Nastupuje se od jihovýchodu do výklenku, ze kterého přejdeme jihozápadní stěnou na široké plateau v západní stěně. Odtud snadno na vrchol.

102. ŠNEK.

152. * Normální cesta IV. K.A.Č. R. O. Bauše, J. Müllerová, Dr. Z. Mézl, 5. VII. 41. Nastupuje se do severozápadní stěny, ve které vystoupíme poněkud doprava přes dva odtlačující stupně na vodorovný zářez. Po tomto zářezu přejdeme do

středu stěny ke krátké, mělké puklině ve třetím »stupni«. Velmi obtížně vystoupíme podél této trhliny vzhůru na polici, se které dosáhneme vrcholu.

103. ŠIMÁŇOVA VĚŽ.

Pojmenováno na paměť vynikajícího lezce J. Šimáně, který zemřel po osvobození z koncentračního tábora v Terezíně.

153. Vzpomínková cesta VI.-VII. Lámavá skála! K.A.Čs. J. Němeček, Slába, Plaček, Ryska, Kašák, 18. VI. 45. Nastupujeme v jižní hraně a vystupujeme šikmo doleva vzhůru až do vodorovného žlabu. Tím postupujeme doleva ke hraně a přejdeme do západní stěny (1. kruh). Od kruhu doleva převislou stěnou přímo vzhůru podél kolmých spárek (smyčky) na podvrcholovou polici, se které pokračujeme buď přímo na vrchol podél krátké spárky, nebo snadněji doprava po polici za hranu a na vrchol.

104. ORLOJ.

154. Normální cesta III. K.A.Čs. R. O. Bauše, Dr. Z. Mézl, 29. X. 38. Nastupuje se v pravé části severovýchodní stěny na šikmou polici, po které vystoupíme k jeskyni. Nad jeskyní jest vodorovný zářez, který uhýbá doleva vzhůru a končí v sedélku pod vrcholem. Ručkujeme v něm až do sedélka, načež přejdeme jižní stěnou až k jihozápadní hraně a tou vystoupíme na vrchol.

105. DOGA.

155. Normální cesta III.-IV. K.A.Čs. *Dr. Z. Mézl, R. O. Bauše*, 29. X. 38. Nastupujeme do mělké, na počátku poněkud odtlačující spáry v severovýchodní stěně. Touto spárou vystoupíme na široké podvrcholové plateau, se kterého podél šikmého, úzkého zářezu v severovýchodní stěně vyručkujeme »sokolíkem« na vrchol.

106. PAVIÁN.

156. Normální cesta III. K.A.Č. *R. O. Bauše, M. Jedlička, E. Frössl, K. Kopřiva*, 12. VIII. 40. Nastupujeme ve středu jižní stěny do šikmé spáry, kterou dorazíme na široké plateau v západní stěně. Kromobyčejně obtížným, vysokým krokem vystoupíme hladkou západní stěnkou na výstupěk se stromkem, odkud již snadno dosáhneme vrcholu.

107. PALCÁT.

(Nelezeno.)

108. ŽELVA.

157. Normální cesta III.-IV. K.A.Č. *Dr. Mézl, Dr. Jelínek*, 14. VII. 40. Nastupuje se od severu do sedélka mezi Želvou a Basilichem. Ze sedla vstoupíme do západní hrany a tou kromobyčejně obtížným krokem vystoupíme na podvrcholovou polici. Odtud k vrcholu.

109. BAZILICH.

158. Normální cesta II.-III. K.A.Č. *Dr. Mézl, Dr. Jelínek, R. O. Bauše*, 14. VII. 40. Nastupuje se od severovýchodu do spáry mezi vlastní věžičkou a pilířem. Podél této spáry vystoupíme na vrchol pilíře (smyčka) a přejdeme po polici v severovýchodní stěně, po které přecházíme doprava až na severní hranu. Hranou dosáhneme vrcholu.

159. * Nová cesta II.-III. K.A.Čs. *B. Jecelín*, 29. VI. 47. Nastupuje se v severovýchodní stěně při severní hraně. Krátkou stěnkou vystoupíme do »okna«, projdeme jím do jihozápadní stěny (smyčka) a vystoupíme nad »okno« do severní hrany, kterou pokračujeme k vrcholu.

110. BOHATÝR.

160. Normální cesta V. Lámavá skála. K.A.Čs. *R. O. Bauše, Ing. Čabelka, Dr. Mézl, M. Jedlička*, 10. VI. 39. Nastupujeme v zářezu, který jest v pravé části severovýchodní stěny. Ze zářezu přecházíme šikmo doprava vzhůru stěnou na balkon pod převisem, načež po široké římse přejdeme do jihozápadní stěny (»hodiny«). Mohutný převis vpravo od hodin zdoláme obtížně vysokým krokem přes nápadnou »placku« a přejdeme doleva na balkonek nad převisem. Dalším vysokým krokem vystoupíme na převis v západní hraně a odtud dosáhneme

111. MINARET

161. * Normální cesta VI.-VII. K.Čs.T. J. Šimon, K. Moc, 24. III. 46. Nastupujeme v severovýchodní stěně a přejdeme doleva na východní hranu. Vystoupíme na ni, načež přecházíme doprava obtížně po úzké polici pod 1. kruh. Velmi obtížně k němu vystoupíme, načež v zářezu nad kruhem ručkujeme doleva na východní hranu a tou dosáhneme jakéhosi vodorovného zářezu (smyčka). Odtud krajně obtížným, ošemetným krokem vystoupíme na hladký vrchol.

112. KAVKA.

162. Normální cesta I.-II. K.A.Č. Dr. Mézl s partou, 14. VII. 40. Komínem mezi Kavkou a okrajovými skalami vystoupíme vzhůru, překročíme na »stříšku« v severozápadní stěně a tou dosáhneme vrcholu.

113. ZTRACENÁ VARTA.

163. Normální cesta III. K.A.Č. M. Jedlička, R. O. Bauše, V. Kopřiva, E. Frössl, 12. VIII. 40. Nastupujeme do východní hrany podél krátké, mělké spárky, kterou vystoupíme až do výklenku. Odtud přejdeme doprava ke krátké spárce v severovýchodní stěně, kterou pokračujeme na vrchol.

114. ZELENÁ VĚŽIČKA.

164. Normální cesta I. K.A.Č. M. Jedlička, 14. VII. 40. Nastupuje se ze sedla do jihovýchodní stěny na širokou polici, po které přejdeme do krátkého komína, probíhajícího věží od jihu k severu. Komínem vystoupíme na vrchol.

115. PELÍŠEK.

165. * Normální cesta IV.-V. K.A.Č. Dr. Z. Mézl, Dr. O. Jelínek, R. O. Bauše, M. Jedlička, 14. VII. 40. Nastupuje se překrokem s balvanu na výstuppek v severovýchodní hraně. Odtlačující hranou vystoupíme vzhůru pod »hlavu« (smyčka), načež šikmo doleva přejdeme na výstupek ve východní hraně. Odtud hladkou, odtlačující stěnkou na vrchol.

ABECEDNÍ SEZNAM VĚŽÍ:

Bachyně	str. 76	Karolinka	str. 32
Basa	51	Kavka	86
Balustrada	64	Kobyla	40
Barberina	30	Kobylí věž	38
Bazilich	85	Kočka	60
Bohatýr	85	Koliba	75
Borová věžička	79	Komínové věže	30
Bronzová věž	76	Krtolnice	47
Březová věž	37	Křeslo	47
Buková věž	32	Kulich	48
Černá jehla	65	Kužel	37
Čínská věžička	70	Lvíček	60
Čokoládová věž	46	Machkova věž	55
Doga	84	Malá Křížová věž	15
Dolmen	82	Medusa	80
Dolní věž	13	Mechová věž	74
Dráb	68	Menhir	77
Drábský Sloup	65	Měsíční věž	25
Ferda	63	Minaret	86
František	42	Mrška	17
Garotta	21	Mušle	53
Herbert	77	Náhradní věž	78
Hladká věž	21	Obrovák	49
Hláška	69	Orloj	83
Hříbek	49	Palcát	84
Hříbě	41	Panenka	52
Innominata	37	Partyzán	67
Iroquoi	74	Pavián	84
Janebova věž	55	Pelíšek	87
Jednička	82	Pinta	71
Jezinka	57	Podzimní věž	75
Kačer	73		

Polední kaměny	str. 34	Šimáňova věž	str. 83
Prašivec	26	Šnek	82
Pražská jehla	22	Švec	20
Příhrazské věže	19	Trojité věž	56
Puklá věž	57	Trubková jehla	65
Rajská věž	28	Tučňák	54
Rakev	36	Turban	79
Rohačka	18	Turnovská věž	35
Říjnová věž I.	81	Večerní věž	50
Říjnová věž II.	81	Velká Křížová věž	16
Salvator	72	Veveří věžička	80
Samotář	76	Věž u Hříběte	41
Skalka	59	Věž při okraji	50
Skalní hrad	59	Věž u obory	73
Skautská věž	44	Věž Vlasty Štáflové	52
Skřítek	27	Věžička u Bukové	32
Sloup	35	Věžička u rozcestí	57
Sokol	61	Věžičky u Zvonu	79
Soudek	44	Vidle	46
Soví věž	47	Vlčice	74
Spící Mnich	57	Vřesová věžička	78
Srpnová věž	27	Zelená věžička	87
Stařena	54	Ztracená varta	86
Svatodušní věž	12	Zvon	78
Šestivěží	44	Železné věže	42
Šikmá věž	12	Želva	84

SEZNAM VĚŽÍ,

kde délka slanění jest větší než 15 metrů.

Barberina — Buková věž — Turnovská věž — Sloup —
 Innominata — Kobyla — Železné věže — Machkova věž
 Skalní hrad — Sokol — Hláška — Zvon — Samotář —
 Soudek.

ZÁZNAM VÝSTUPŮ

	Datum	S kým?
Svatodušní věž Jihozápadní stěna		
Šikmá věž Jihovýchodní cesta		
Údolní spára		
Dolní věž Normální cesta		
Jedličkova cesta		
Malá Křížová věž Severní hrana		
Sever.-vých. spára		
Zvonová cesta		
Stará cesta		
Bříško		
Rozpěrná cesta		
Velká Křížová věž Normální cesta		
Severozápadní stěna		

	Datum	S kým?
Mrška Severovýchodní stěna		
Severozápadní varianta		
Druhá varianta		
Rohačka Stará cesta		
Severovýchodní stěna		
Příhrazské věže Normální cesta		
Údolní komín		
Švec Normální cesta		
Jihozáp. cesta		
Hladká věž Normální cesta		
Šimonova cesta		
Garotta Stará cesta		
Jihozápadní cesta		
Jihozápadní stěna		

	Datum	S kým?
Pražská Jehla Stará cesta		
Jihozápadní stěna		
Údolní cesta		
Měsíční věž Normální cesta		
Jihozápadní stěna		
Chroustova cesta		
Maškova cesta		
Prašivec Normální cesta		
Srpnová věž Klikatá spára		
Skřítek Normální cesta Šimáňova cesta		
Rajská věž Vnitřní cesta		
Údolní komín		
Koutová spára		
Komínové věže Vnitřní komín Cesta na třetí věž		

	Datum	S kým?
Barberina Hoffmannova cesta		
Věžička u Bukové		
Karolinka Normální cesta		
Buková věž Jižní dvojspára		
Východní stěna		
Severní spára		
Polední kameny Vnitřní cesta		
Jarní cesta		
Sloup Jihozápadní stěna		
Turnovská věž Jihozápadní stěna		
Rakev Smítkova spára Veselá cesta		
Kužel Normální cesta		
Březová věž Normální cesta		

	Datum	S kým?
Innominata Normální cesta		
Kobyli věž Seyffertova cesta		
Talířová cesta		
Staříkova cesta		
Kobyla Kauschkova cesta Vodhánělova cesta		
Věž u Hřiběte Normální cesta		
Hřibě Stará cesta		
Nová cesta		
František Údolní stěna		
Železné věže Klikatá spára Jihovýchodní stěna		
Koutová cesta		
Skautská věž Stará cesta		

	Datum	S kým?
Šestivěží Normální cesta		
Soudek Němečková cesta		
Čokoládová věž Normální cesta		
Vidle Normální cesta		
Krtolnice Normální cesta		
Křeslo Normální cesta		
Soví věž Smítkova cesta		
Kulich Normální cesta		
Hříbek Převislá cesta		
Obrovák Normální cesta		
Večerní věž Normální cesta		
Věž při okraji		

	Datum	S kým?
Basa Stará cesta		
Jihovýchodní cesta		
Údolní cesta Varianta údolní cesty		
Panenska Normální cesta		
Věž Vlasty Štáflové Spirálová cesta		
Mušle Normální cesta		
Stařena Spárkou Severovýchodní stěna		
Tučňák Východní hrana		
Janebova věž		
Machkova věž Stará cesta Herčíkova cesta		
Trojité věž Normální cesta		

	Datum	S kým?
Věžička u rozcestí		
Spící mnich Krátká cesta		
Puklá věž Jihovýchodní komín		
Jezinka Jihovýchodní stěna		
Skalka Jihovýchodní hrana		
Skalní hrad Stará cesta		
Jihozápadní cesta		
Kočka Normální cesta		
Lvíček Severozápadní komín		
Jihovýchodní komín		
Severozápadní stěnka		
Jihozápadní pilíř		

	Datum	S kým?
Sokol Normální cesta		
Údolní cesta		
Ferda Normální cesta		
Balustrada Stará cesta Preibischova cesta		
Trubková jehla Normální cesta		
Černá jehla Normální cesta		
Drábský sloup Nejedlova cesta Šimonova cesta		
Partyzán Normální cesta		
Dráb Stará cesta		
Cesta ze strže		
Jihozápadní stěna		
Hláska Stará cesta		
Nejedlova cesta		

	Datum	S kým?
Čínská věžička Normální cesta Západní hrana		
Pinta Normální cesta		
Salvator Stará cesta		
Varianta Staré cesty		
Jižní stěna		
Jihozápadní cesta		
Věž u obory		
Kačer Krátká cesta		
Iroquoi Normální cesta		
Mechová věž		
Vlčice Normální cesta		
Koliba Koutová cesta		
Západní komín		
Sestupová cesta		

	Datum	S kým?
Podzimní věž Stará cesta		
Samotář Jižní stěna		
Bachyně Severní spára		
Bronzová věž Severozápadní cesta		
Menhir Severní stěna		
Herbert Jižní stěna		
Náhradní věž Normální cesta		
Vřesová věžička Normální cesta		
Zvon Německá cesta		
Chlumova cesta		
Věžičky u Zvonu		
Turban		
Bořová věžička		

	Datum	S kým?
Medusa Normální cesta		
Krátká cesta		
Veverí věžička Severní stěnka		
Říjnová věž I. Koutová cesta		
Říjnová věž II. Severní cesta		
Němečkova cesta		
Dolmen Normální cesta		
Jednička Normální cesta		
Šnek Normální cesta		
Šimáňova věž Vzpomínková cesta		
Orloj Normální cesta		
Doga Normální cesta		
Pavián Normální cesta		

	Datum	S kým?
Palcát		
Želva Normální cesta		
Bazilich Normální cesta		
Nová cesta		
Bohatýr Normální cesta		
Minaret Normální cesta		
Kavka Normální cesta		
Ztracená varta Normální cesta		
Zelená věžička Normální cesta		
Pelíšek Normální cesta		

ZÁZNAMY O NOVÝCH CESTÁCH

Cesta

Datum

S kým?

Cesta

Datum

S kým?

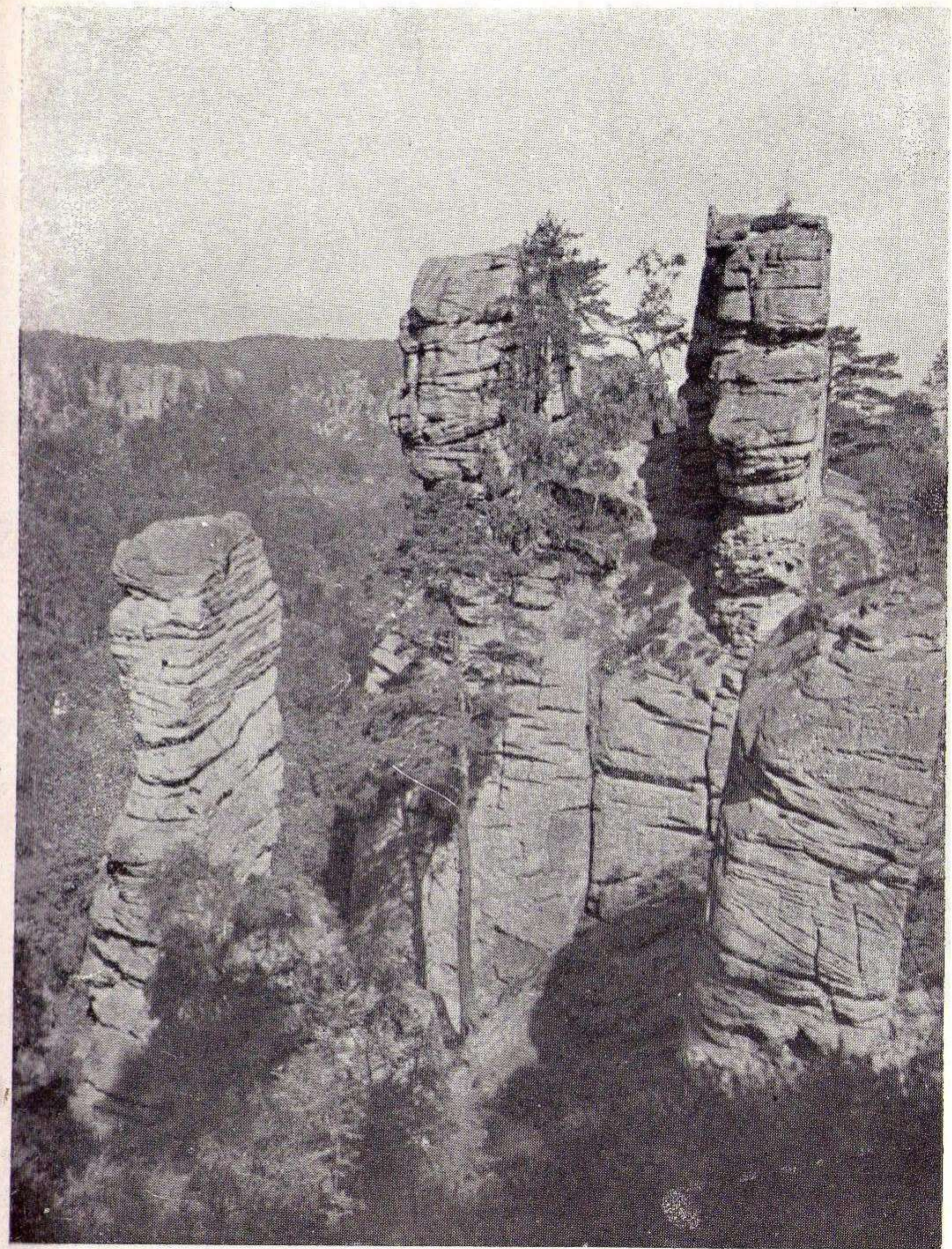
Cesta

Datum

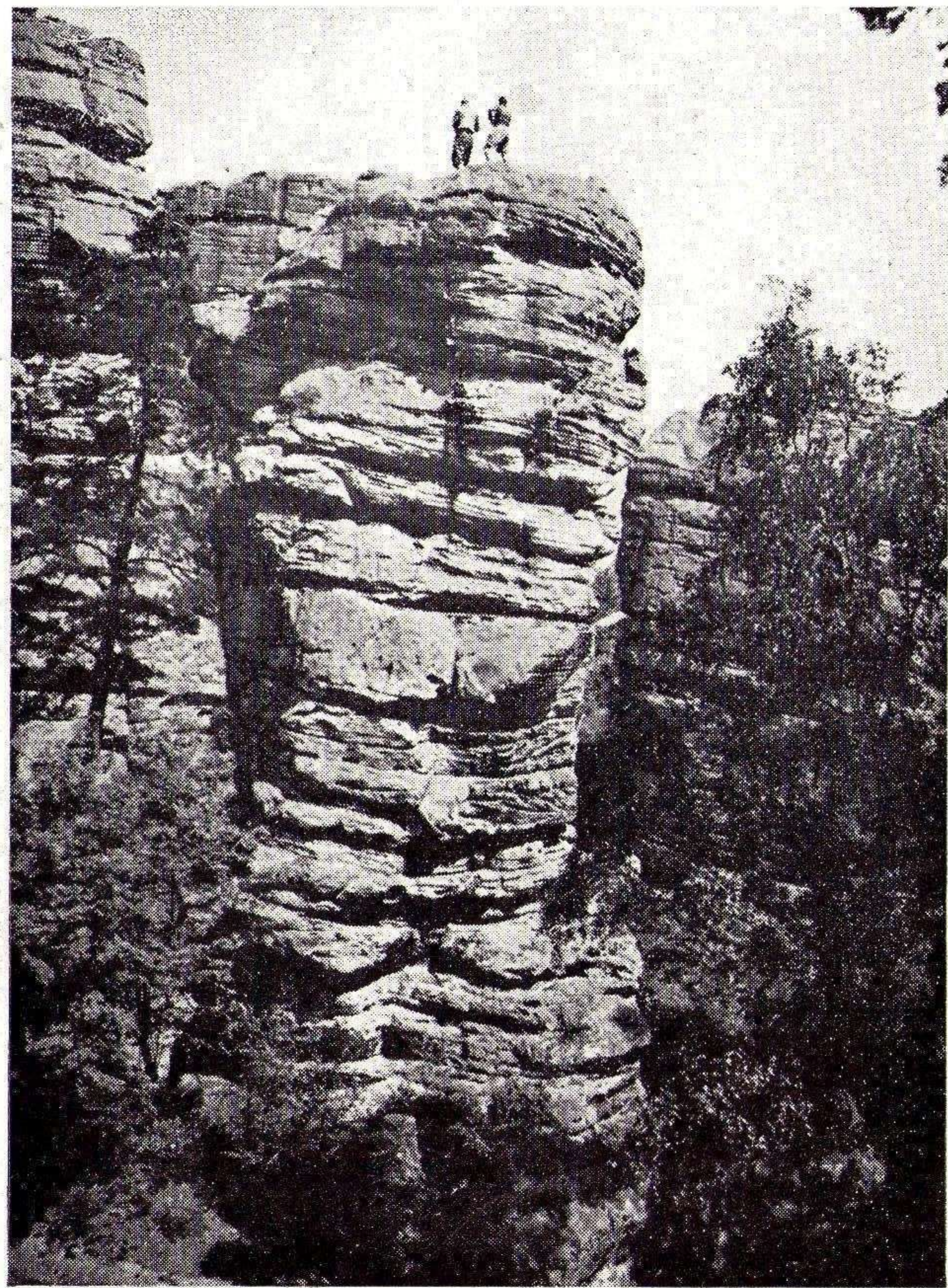
S kým?

SKALNÍ VĚŽE NA MUŽSKÉM

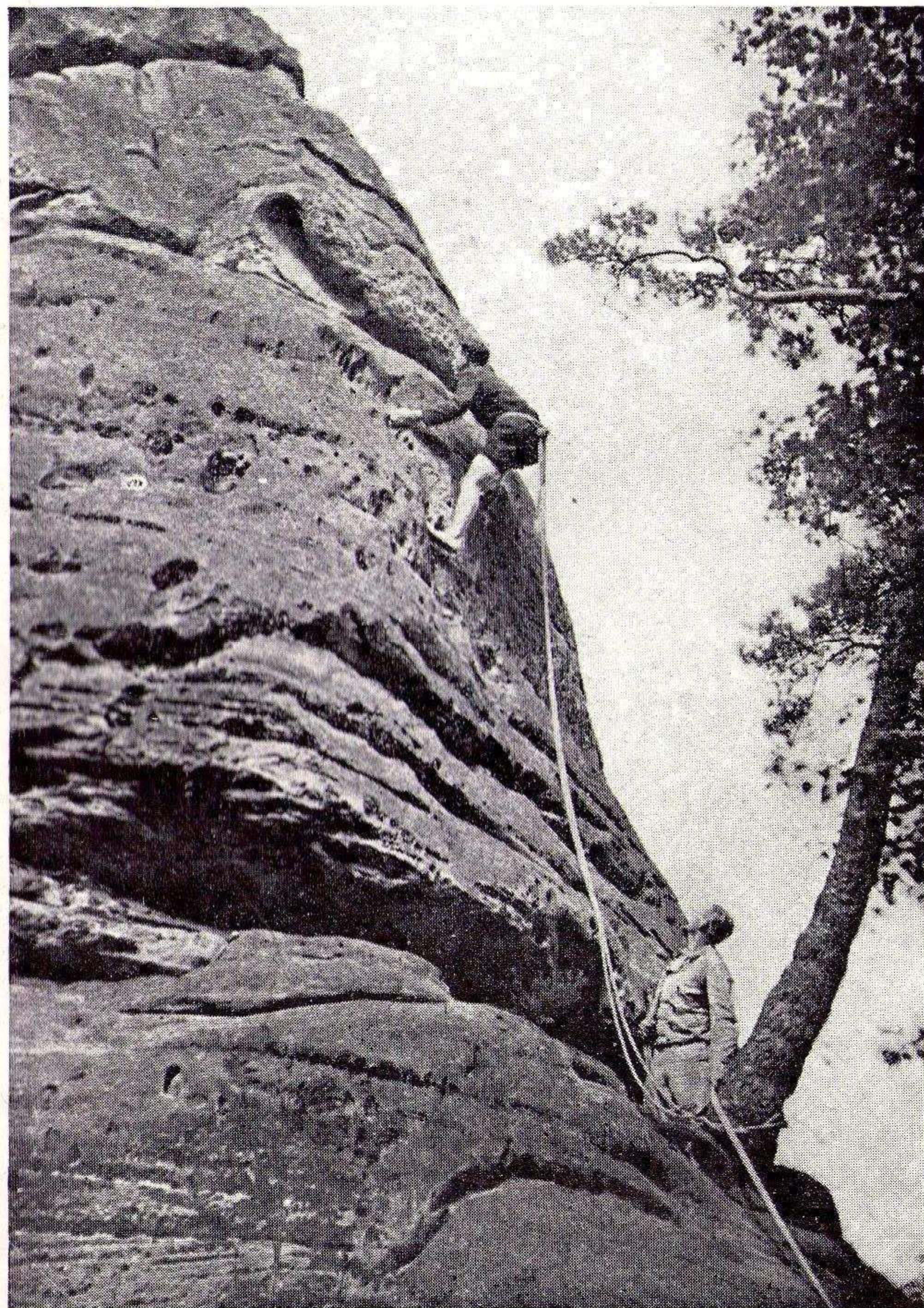
autor R. O. Bauše
edice Knihovna tělesné výchovy MŠO
řídí Jan Vaňous
svazek 7
rok vydání 1948
náklad 3.300 výtisků
vydání první
vydavatel Ministerstvo školství a osvěty
typografická úprava Ant. Dvořák
cena 39 Kčs
tiskárna Pragotisk, Praha-Smíchov
generální komise Obchodní družstvo českých
knihkupců v Praze V, Věžeňská 5

KŘÍZOVÉ VĚŽE ROHAČKA MRŠKA

ROHAČKA
Stará cesta

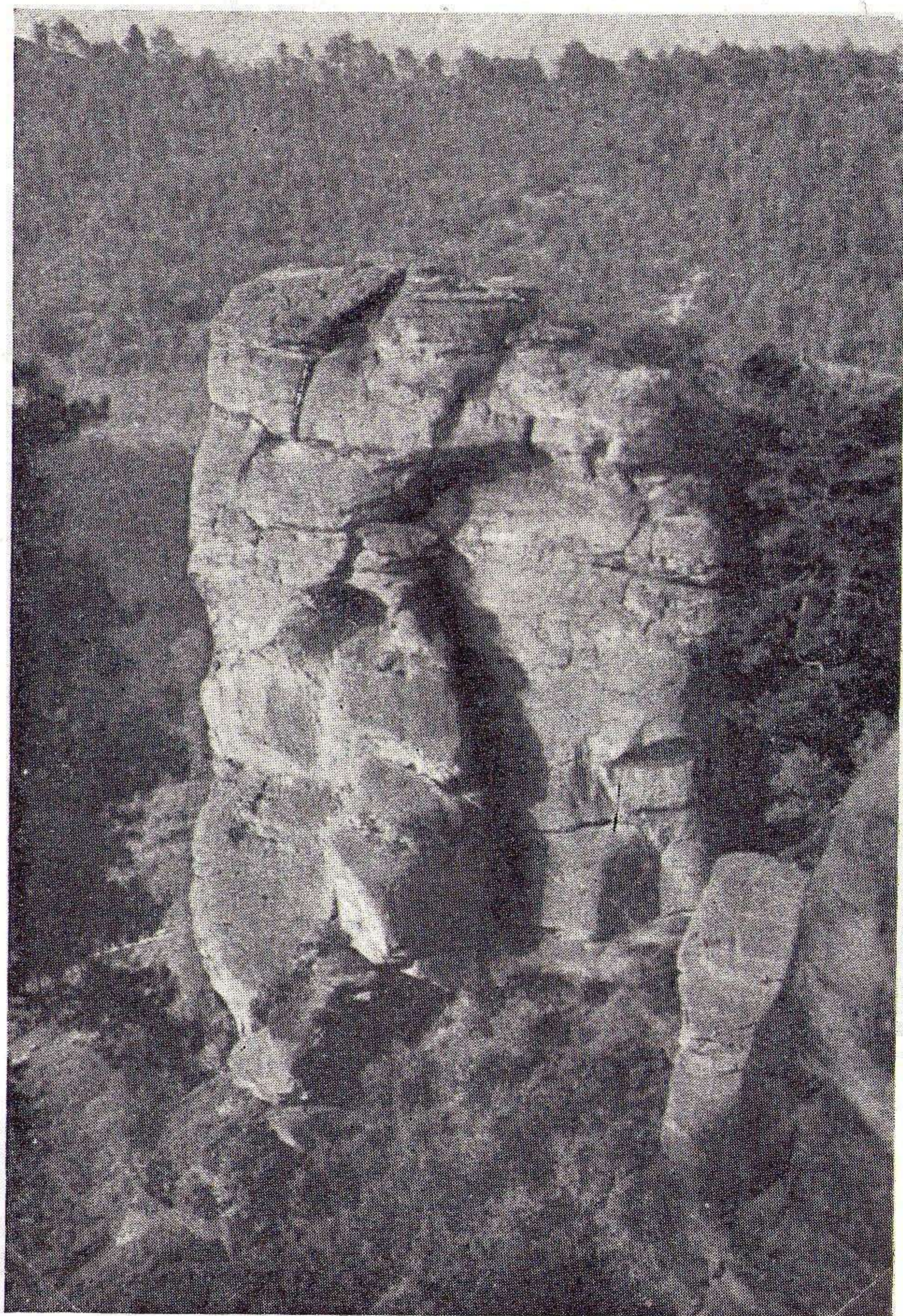
PRAŽSKÁ JEHLA
Stará cesta

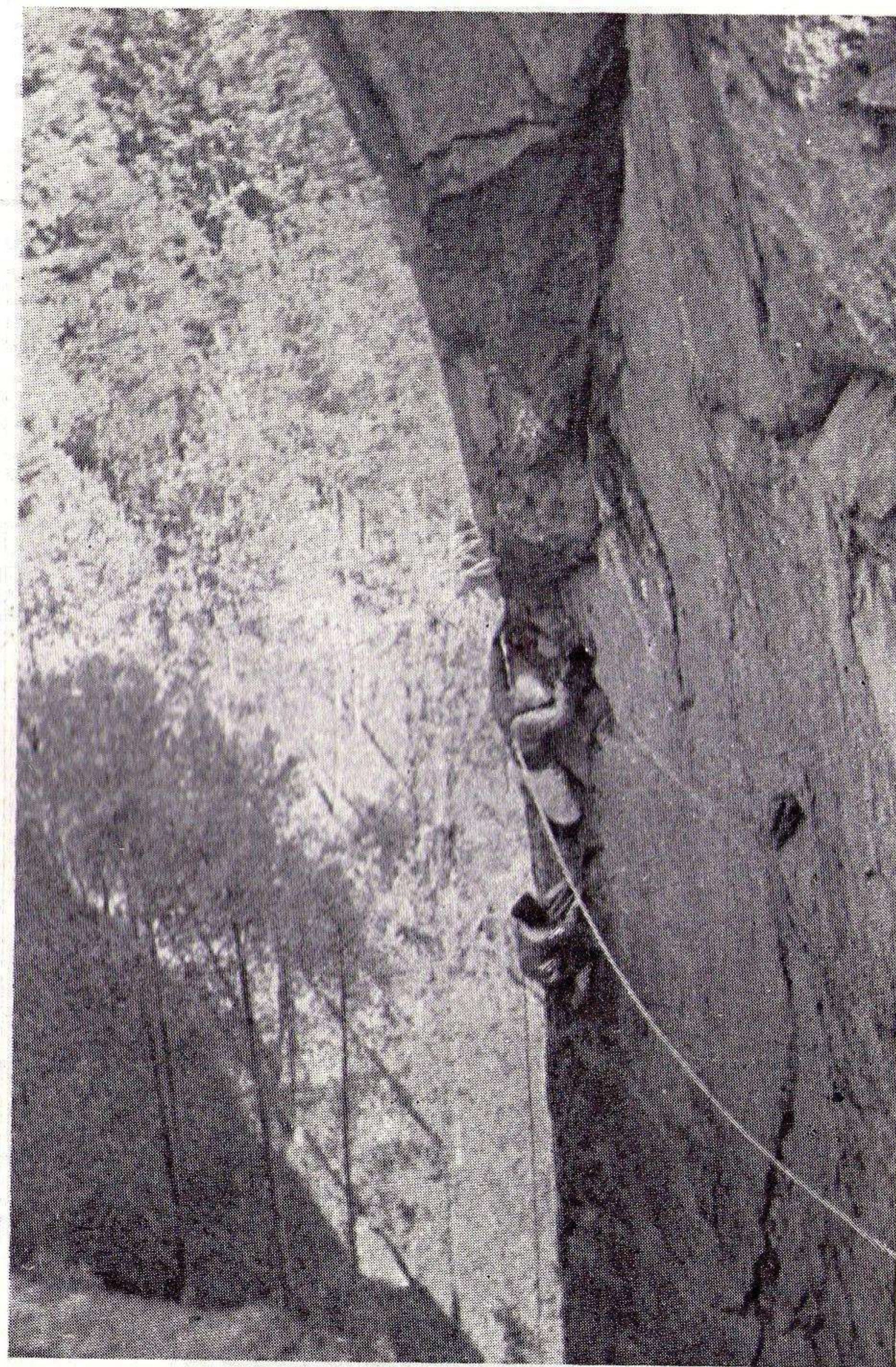
MĚSÍČNÍ VĚŽ
Jihozápadní stěna a Maškova cesta

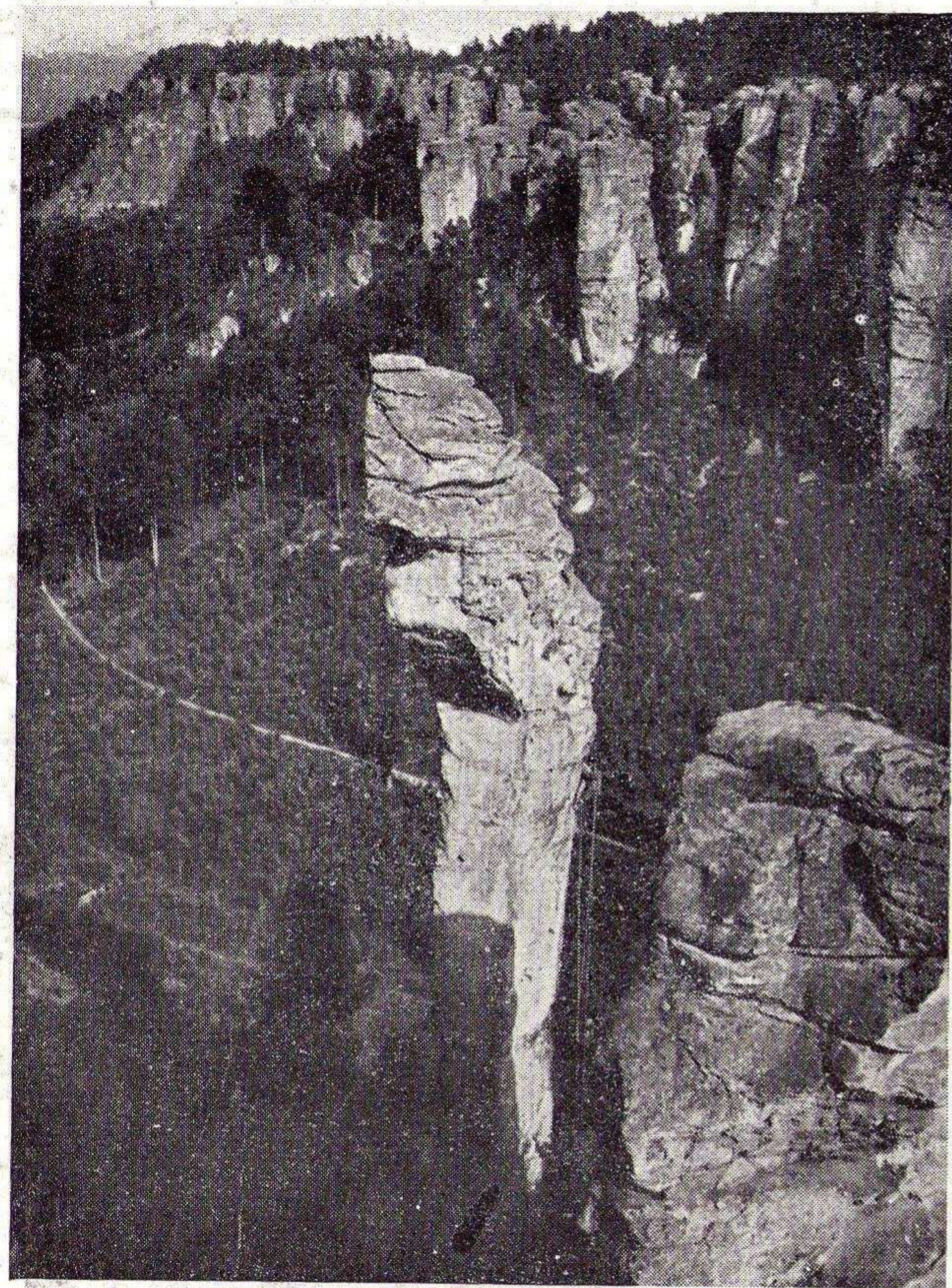
BARBERINA
Hoffmannova cesta

TURNOVSKÁ VĚŽ

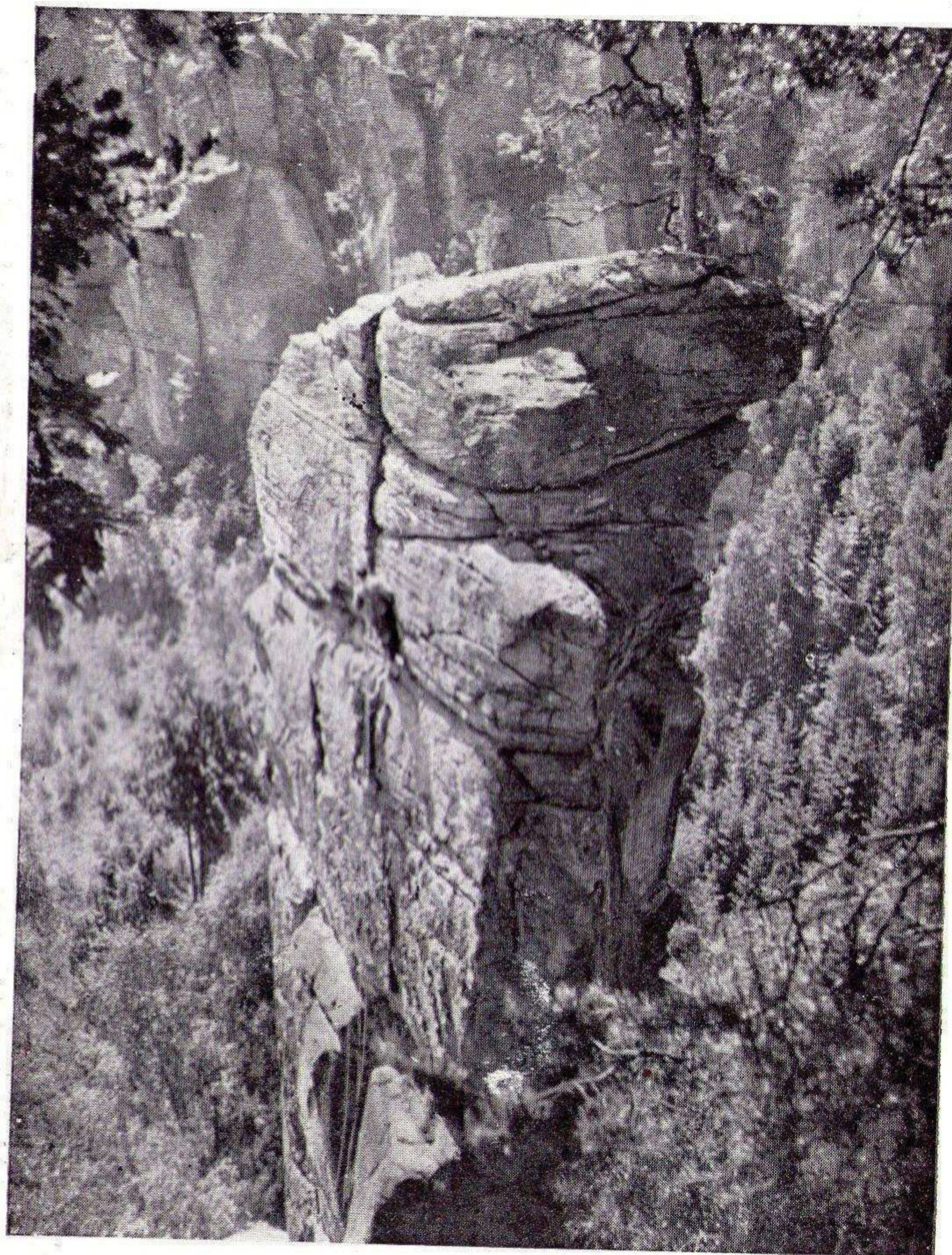

SLOUP
Jihozápadní stěna

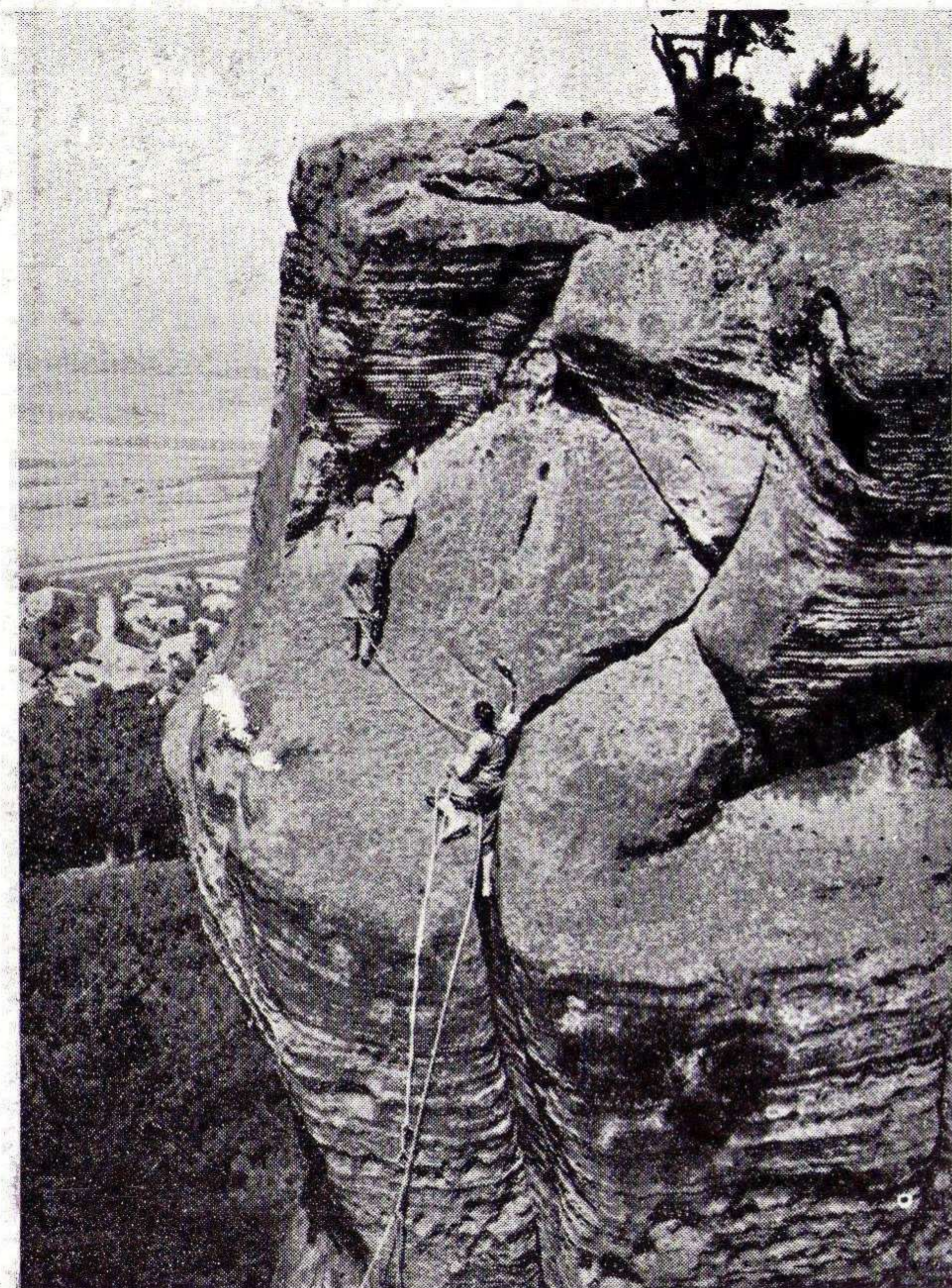
KOBYLA

Kauschkova cesta

KOBYLÍ VĚŽ

Seyffertova cesta

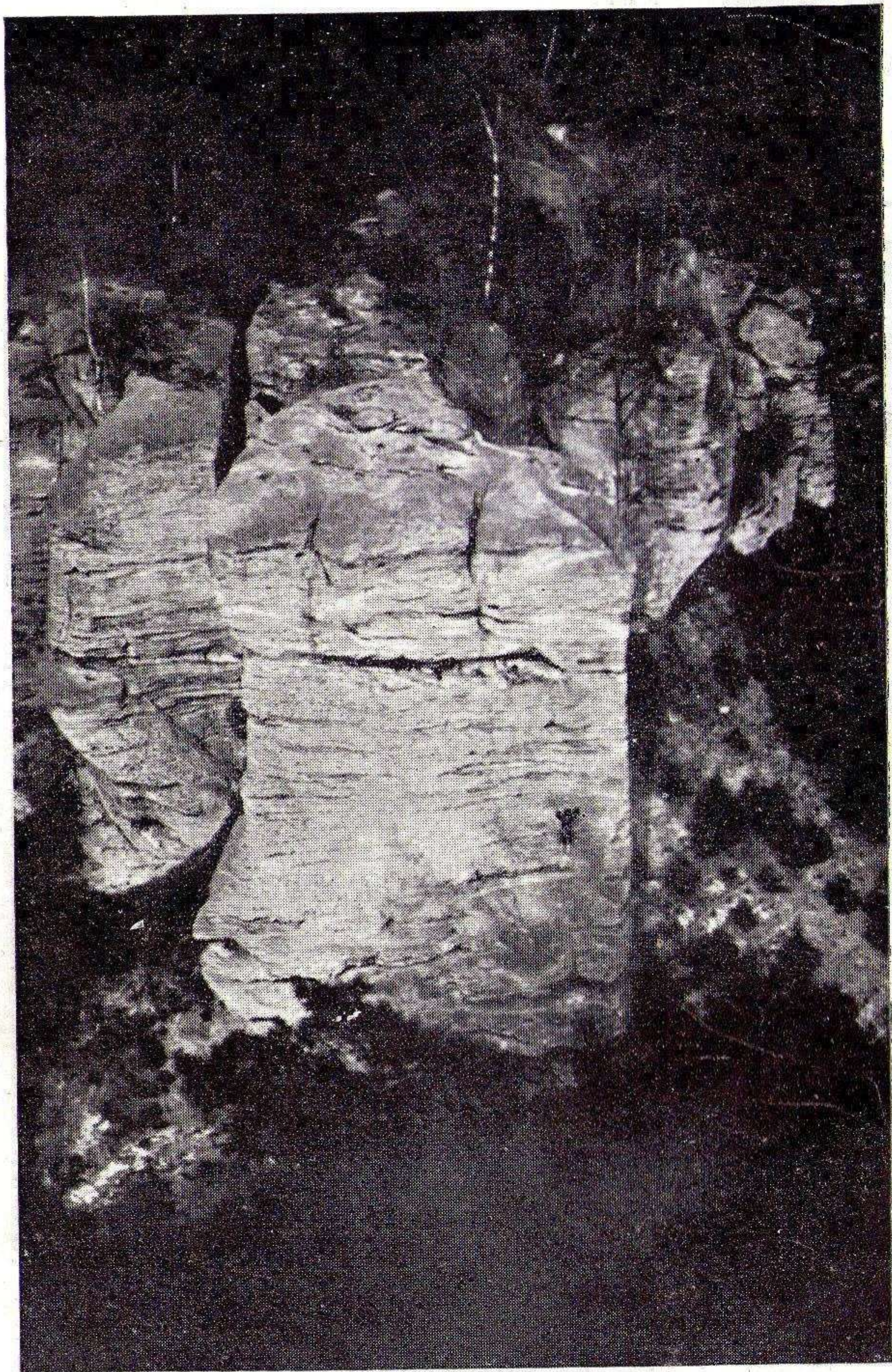

SOKOL

Normální cesta

KOČKA A SKALNÍ HRAD

HERBERT
Údolní stěna

